

026.
3020

БОГОСЛОВСЬКЕ НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО

У Л Ь В О В І
В ПЕРШІМ ДЕСЯТИЛІТТЮ
СВОГО ІСНУВАННЯ
(1923—1933)

ОПРАЦЮВАЛИ

о. ДР. ЛЕВ ГЛИНКА — ДР. КОНСТАНТИН ЧЕХОВИЧ

DE UCRAINORUM SOCIETATIS
SCIENTIFICAE - THEOLOGICAE

LEOPOLI
PRIMO DECENNIO PERACTO

(1923—1933)

AUCTORIBUS

Dr. LEONE HLYNKA — Dr. CONSTANTINO ČECHOVYČ

Л Ь В І В

1 9 3 4

LEOPOLI

НАКЛАДОМ ТОВАРИСТВА

SUMPTIBUS SOCIETATIS

БОГОСЛОВСЬКЕ
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО

У Л Ь В О В І
В ПЕРШІМ ДЕСЯТИЛІТТЮ
СВОГО ІСНУВАННЯ
(1923—1933)

ОПРАЦЮВАЛИ

о. ДР. ЛЕВ ГЛИНКА — ДР. КОНСТАНТИН ЧЕХОВИЧ

DE UCRAINORUM SOCIETATIS
SCIENTIFICAE - THEOLOGICAE

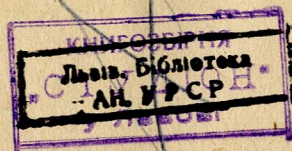
L E O P O L I

PRIMO DECENNIO PERACTO

(1923—1933)

AUCTORIBUS

Dr. LEONE HLYNKA — Dr. CONSTANTINO ČECHOVÝČ

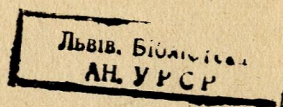
Л Ь В І В

1 9 3 4

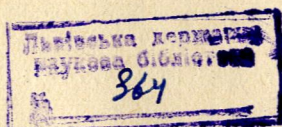
L E O P O L I

НАКЛАДОМ ТОВАРИСТВА

SUMPTIBUS SOCIETATIS

Печатається за дозволом гр.-кат. Митрополичого Ординаріату у Львові.

I

ГЕНЕЗА

Die 16. Decembris 1933 decem anni completi activitatis Theologicae Societatis Ucrainorum absolvuntur. Qua occasione iuvat paucis verbis effectus activitatis Societatis reasumere.

Societas 37 proprie dicta membra e diversis disciplinis scientificis, quorum septem iam vita functa sunt, coadunavit. In Societate enim 4 classes membrorum distinguuntur: membra ordinaria, membra proprie dicta, quae onus laboris scientifici Societatis portant, membra honorifica a Congressu Societatis propter merita de scientia nominata et membra-correspondentia, quae minoribus laboribus editionem „Bohoslovia“ locupletant. Deinde Societas edidit 11 volumina periodici scientifici „Bohoslovia“, e quibus unumquodque circa 300 paginas in 8° continet. Hisce voluminibus publicatae sunt: circa 84 dissertationes, quarum 56 quaestionibus immediate Ecclesiam ucrainam respicientibus, aliae 28 vero quaestionibus e diversis disciplinis theologicis aut cum iisdem consanguineis dedicatae erant, Quibus circa 276 recensiones ac circa 57 quaestiones selectae addendae sunt. Praeterea publici iuris facta sunt 14 volumina „Éditiones Bohosloviae“ et 5 volumina „Opera Theologicae Societatis Ucrainorum“. Bibliotheca Societatis plus quam 10000 volumina numerat. Directio periodici „Bohoslovia“ stat in mutuis relationibus cum 57 diversis periodicis theologicis, praesertim extraneis.

Societas Theologica Ucrainorum sua efficaci activitate multum adlaboravit ad Academiam Theologicam Leopoli condendam, quae a Metropoli Ucrainorum Andrea Szeptyzkyj a. 1928 fundata iam sex annos indefessi laboris operam dat ad disciplinas theologicas in clero ucraino magis magisque evolvendas. Quo in labore eximio Academiae Theologicae membra Societatis maximam partem habent.

Propter crisim oeconomicam, quae tempore postbellico omnes populos, praesertim autem hos, qui independentiam nondum assecuti sunt activitatemque diversarum societatum opprimit, conditiones materiales Societatis valde tenues erant. Quibus non obstantibus Theologica Societas Ucrainorum, conscia sui egregii muneris, quod

ipsi in catholica scientia theologica Orientis, praesertim in populo ucraino, evolvenda et propaganda adimplendum est, duplici benedictione S. Apostolicae Sedis, rescriptis diei 23 Augusti 1926 a. sub Nr. 19664/24 S. Congregationis pro Ecclesia Orientali ac diei 27 Julii 1927 a. sub Nr. 63956 Secretarii Status impertita, adiuta, considerabiles effectus consecuta est suaeque efficaci activitate bene fundatam spem praebet in futuro istos effectus multiplicatum iri.

16 грудня цього року минає якраз 10 літ від оснування Богословського Наукового Товариства у Львові. Десять літ — це протяг часу, в якому Товариство могло і повинно було своєю діяльністю оправдати конечність свого існування в нашому церковному й національному житті, вислідами своєї праці зазначити свою вартість для Церкви і нації та дотеперішніми успіхами зарисувати гороскопи на майбутнє. Тому слід буде пригадати умовини оснування і діяльності Товариства та статистичними датами висвітлити діяльність і успіхи Товариства, та в цей спосіб подати до загального відома та зберечи для потомности найважніші дати, звязані з існуванням і діяльністю Богословського Наукового Товариства у Львові.

Богословське Наукове Товариство (скорочено БНТ.) у Львові повстало серед тяжких умовин національного життя. Після воєнних невдач і катастрофи української армії, що боролася з численними ворожими силами в обороні відновленої української держави, та політичних невдач на міжнародньому терені, територію української нації розшматовано поміж ріжні держави а північно-західні українські землі посторонні чинники приділили Польщі. Програна нації відбивається на всіх ділянках її життя і накладає на її членів нові завдання до виконання, не лише в цілі ратування її питоменностей та культурних цінностей, але також в цілі розвою тих же мимо всіх, хоч би як непригожих умовин. Жива нація мусить промощувати собі мозольним трудом шлях до нового відродженого життя. Одним з конечних завдань, якими промощується шлях до нового відродженого життя нації, є безперечно наука, а зокрема богословська наука. Тому дуже відрадним явищем і доказом великої життєвої снаги католицьких кругів української нації була подія оснування Богословського Наукового Товариства у Львові в 1923 р., в часі тяжких ударів для нації.

Мотиви, що зложилися на оснування БНТ. у Львові, характеризує в брошурі „Богословське Наукове Товариство і його

статуту" (Львів 1924, ст. 1) о. Др. Йосиф Сліпий такими словами: „У нашім національнім, культурнім життю домагається громадянства нова наукова інституція **„Богословське Наукове Товариство“**. Повстало воно (як це звичайно буває в науковому світі) без великого гомону, серед тяжких злиднів, які переживає наш нарід. Покликали його до життя пекучі потреби, що саме тепер даються найбільш діймаючо відчувати. В першій мірі — занепад богословського образування і богословської науки, яка лежить у нас у великій частині облогодом, а вигляди на приріст наукових сил є малі. Наукова продукція загалом находиться нині в дуже важких умовах, а богословська — особливо. Поминаючи матеріальну сторону, наше теперішнє, ненормальне життя зуживає за багато сил, передусім серед духовенства так, що вже на наукову працю лишається дуже мало. Наша нація в останнім десятилітті переходить бурливі, революційні хвилі. Ріжні нераз дивоглядні погляди на суспільно-церковні питання нуртують в її нутрі як напр. про автокефалію, штунду, патріярхат, відносини Церкви до держави і т. д.; на питання, що дотикають безпосередньо народній організм і тому суспільність радо почула би тут здорову думку фахових теологів. В Католицькій Церкві творять Українці між східними вірними найповажнішу групу і їх завданням є також науковими працями знайти Захід зі Східньою Церквою та її теологією і таким чином в сімї народів Вселенської Церкви забрати в науці слово та дати свідоцтво своєї культурної вироблености. До цього часто долучається і це, що поодинокі особи й інституції заграницею відчують потребу звернутися до нас за науковими, богословськими і загалом всякими іншими інформаціями в церковних справах, бажаючи засягнути їх з першого джерела. Ось головні ці причини, що дали початок до оснування в нас Богословського Наукового Товариства“. — Отже занепад богословського образування і богословської науки, важкі умовини наукової продукції, яким одиниця не є в силі подолати, ненормальні умовини життя українського католицького духовенства, що не лишають йому багато часу на наукову працю, а передусім конечність наукового опрацювання і наукової розв'язки різних, актуальних церковно-суспільних питань так нашого партикулярного, як і загально-церковного життя, врешті обов'язок, який тяжить на Українцях католиках, як чисельно найповажнішій східній церковній групі, запізнати Захід зі Східньою Церквою та її теологією, потреба контакту зі західними науковими кругами, які цього

контакту самі домагалися і домагаються для наукових інформацій в наших церковних справах, та вкінці потреба розроблення у нас східних богословських дисциплін — були спонуками до оснування БНТ. у Львові. Споміж наведених потреб і konieczностей, що промовляли за оснуванням БНТ., на перше місце вибивається konieczність наукового опрацювання і наукової розв'язки різних актуальних, церковно-суспільних питань, щоби у квестіях української церковної історії та богословських дисциплін, що торкаються передусім українського церковного життя, не йти в хвості чужих учених.

Вже на Зїзді професорів богословії всіх трьох епархій Галицької Провінції — 29 вересня 1922 р. у Львові, скликанім за ініціативою та старанням о. Др. Т. Галущинського, ЧСВВ., тодішнього ректора Гр. Кат. Духовної Семинарії у Львові, порушено справу зорганізованя і злучення всіх професорів богословії в Провінції в одно богословське товариство та поставлено постулат, щоби статутова комісія, вибрана на Зїзді, підготувала чимскоріше проєкт статуту та полагодила потрібні формальності для заснування товариства, щоби вже в грудні того ж року в час латинських Різдваєних свят могли відбутися Конститууючі Збори товариства. На Зїзді намічено таку потрібну ціль для товариства: „а) плекання і розвій богословських наук, б) видавання богословських книжок, в) видавання періодичних письм“. Предвидженими орудниками до цілі мали бути: „а) творення секцій для поодиноких галузей богословських наук, б) оснування бібліотеки, в) організація редакційного комітету, г) організація видавничої комісії, д) навязування зносин з іншими науковими заведеннями“ ¹⁾. Та намічений плян не вдався. Намічені на грудень 1922 р. Конститууючі Збори товариства не відбулися. На другий рік опрацював о. Др. Й. Сліпий статут нового товариства, який одобрила статутова комісія і підписала його як основник, а затвердили Митрополичий Ординаріят грамотою Ч. 49/0 з 8/XII. 1923 і Львівське Воєвідство рескриптом Ч. 20 702-21/1-3 з 21/XI. 1923. Нове Товариство має значно більше поширені ціль і засіб орудників, як це на згаданім Зїзді намічувало. А іменно § 2 виготовленого і затвердженого статуту подає як ціль: „Товариство має на меті: а) згуртувати в українськім народі наукові богословські сили; б) плекати богословську науку; в) дбати про вище богословське образування Духовенства“; а § 3 подає такі середники:

¹⁾ Див. Богословія, т. I, 1923, ст. 92.

„Середниками до сеї цілі є: а) наукові досліді в усіх ділянках богословського знання, б) видавання наукових богословських праць, в) наукові богословські зїзди, відчити, дискусії й ведення науково-богословських семінарів, г) піддержування зносин зі своїми і чужими Академіями й Науковими Товариствами, г) удержування архіву, бібліотеки й читальні наукових часописів, д) спомагання вчених (католических) богословів, е) удержування друкарні, книгарні, літографії й переплетні“¹⁾. У виготовленому статуті членство не було обмежене до професорів богословії, а розтягнено його на всіх католиків з вищою освітою і на всі католицькі культурні інституції (в краю і за границею), які цікавляться богословською наукою²⁾. Тому й основане 16 грудня 1923 р. товариство, щодо своєї організації, являється вповні новим твором. На це вказує й замітка першого секретаря БНТ. о. Скрутня, ЧСВВ., на першій сторінці книги протоколів Товариства, в якій подається в загальних чертах преісторію БНТ., що звучить: „В році 1923 заходами кількох ідейних одиниць, професорів богословія, порішено отворити у Львові „Богословське Наукове Товариство“. Були це слідуєчі священики: о. Др. Йосиф Сліпий, проф. догматики Львівської Духовної Семінарії; о. Др. Теодосій Галушинський, ЧСВВ., ректор цієї ж Семінарії; о. Др. Гавриїл Костельник, проф. філософії; о. Др. Іван Бучко, проф. богословя. Вони то, як члени-основники, виготовили відповідні статуту та звернулися до Митрополичого Ординаріату у Львові з проханням, затвердити їх і в цей спосіб дати почин новому Товариству“. Склад ініціативного і організаційного комітету, поданий в цитованій нотатці книги протоколів БНТ, є зовсім ріжний від складу організаційної комісії, виделегованої на Зїзді, для підготовки до заснування Товариства³⁾. Роком започаткування підготовчої праці, згідно з цитованою заміткою, не є рік 1922, рік Зїзду професорів богословії, а лише рік 1923.

Спочатком 1923 р. став виходити науковий тримісячник „Богословія“, який промощував шлях до оснування БНТ. Справа оснування товариства стала вповні зрілою, коли виготовлений о. Др. Сліпим статут БНТ. одобрив статутова комісія та затвердили своїми грамотами Митрополичий Ординаріат і Львівське Воевідство. Крім цього члени ініціативного комітету віднесли до єпископських Ординаріатів у Станиславові, Перемишлі, Пря-

¹⁾ Див. „Богословія“ т. I, 1923, ст. 340.

²⁾ Див. § 8 статуту в „Богословії“, т. I, 1923, ст. 341.

³⁾ Пор. „Богословія“, т. I, 1923, ст. 91—2.

шеві та Крижівцях, до Протоігуменату Чину св. Василя Великого у Львові, до Головного Заряду Згромадження Св. Ізбавителя у Збоїсках та Ігуменату Чину св. Теодора Студита в Уневі, з повідомленням про дефінітивне затвердження статуту БНТ. місцевими, церковною і державною, владами та з проханням о одобрення залученого статуту¹⁾.

По переведенні підготовчої праці 16 грудня 1923 р. о год. 5:30 пополудні, відбулися в салі Духовної Семинарії у Львові, вул. Коперника, ч. 36, Основуючі Збори Богословського Наукового Товариства, в яких взяли особисто участь: 1. о. Леонтій Куницький, відпоручник Митрополичого Ординаріату. — 2. о. Плятонід Філяс, ЧСВВ., Жовква. — 3. о. Др. Спирідон Кархут, Львів. — 4. о. Др. Діонісій Дорожинський, Львів. — 5. о. Др. Йосиф Сліпий, Львів. — 6. о. Др. Василь Лаба, Львів. — 7. о. Др. Ярослав Левицький, Львів. — 8. о. Петро Кисіль, ЧСВВ., Львів. — 9. о. Др. Роман Решетило, Перемишль. — 10. о. Іван Гнатів, Криве. — 11. о. Іван Туркевич, Львів. — 12. о. Др. Гавриїл Костельник, Львів. — 13. о. Леонід Лужницький, Львів. — 14. о. Юліян Дзерович, Львів. — 15. о. Дмитро Стек, Станіславів. — 16. о. Йосафат Скрутень, ЧСВВ., Львів. — 17. о. Др. Гнат Цегельський, Городок Ягайлонський. — 18. о. Др. Іван Бучко, Львів. — 19. о. Др. Тит Мишковський, Львів. — 20. о. Теодосій Галущинський, ЧСВВ., Львів. — 21. о. Михайло Кравчук, Львів. — 22. о. Володимир Домет-Садовський, Львів. — 23. о. Семен Біленький, Львів. Крім цього письменно зголосили своє членство БНТ., з рівночасними привітами для Зборів БНТ.: — 24. о. Климентій Шептицький, Ч. Ст., Унів. — 25. о. Іван Рудович, Львів. — 26. о. Михайло Лада, Демня. — 27. о. Северіян Бараник, ЧСВВ., Жовква²⁾.

Подані в наведеному списку особи, як учасники основуючих Зборів, є членами-основниками БНТ.

На цих зборах, яким проводив як предсідник о. Плятонід Філяс, ЧСВВ., а секретарювали о. Др. Гнат Цегельський та о. Йосафат Скрутень, ЧСВВ., по відкритті Зборів тодішнім ректором Духовної Семинарії у Львові о. Др. Теодосієм Галущинським, та звіті з пороблених Ініціативним Комітетом підготовчих праць, прийнято до відома виготовлений і затверджений церков-

¹⁾ Пор. Звіт БНТ. в „Богословії“, т. II, 1924, ст. 83.

²⁾ Список учасників Конститууючих Зборів БНТ. подано за Звітом БНТ., в „Богословії“ т. II, 1924, ст. 84 та згідно зі списком поданим в протоколі.

ною і державною владами статут Товариства, прийнято на власність Товариства журнал „Богословія“, переданий о. редактором Др. Йосифом Сліпим, прийнято до відома створення чотирьох Секцій, а то: філософічно-догматичної, біблійної, історично-правничої і практично-богословської, яких завданням є розвивати наукову діяльність у приділених собі наукових ділянках, та листу дійсних членів Товариства, наукових працівників в Секціях. Принята ліста дійсних членів, по доповненні її на конститууючих засіданнях Секцій, виглядала так: 1. До біблійної Секції входять: о. Др. Тит Мишковський, о. Теодосій Галушинський, ЧСВВ. 2. до філософічно-догматичної Секції: о. Олександр Бачинський, о. Др. Гавриїл Костельник, о. Др. Йосиф Сліпий; 3. до історично-правничої Секції: о. Др. Діонісій Дорожинський, о. Др. Андрій Ішак, о. Др. Григорій Лакота, о. Др. Василь Масцюх, о. Леонід Лужницький, о. Др. Іван Лягишевський; 4. до практично-богословської Секції: Єпископ о. Др. Йосиф Боцян, о. Ісидор Дольницький, о. Др. Ярослав Левицький, о. Йосиф Схрейверс, Ч. св. Ізб., о. Юліян Дзєрович, о. Др. Спирідон Кархут. Цих 17 дійсних членів, як перші члени поодиноких Секцій, є членами-основниками Секцій, до яких вони належать.

Замітне зацікавлення учасників Зборів, як занотовано в книзі протоколів БНТ. та в звіті БНТ. в „Богословії“ т. II, 1924, ст. 85 і 255, викликав звіт о. редактора Др. Сліпого. Референт, схарактеризувавши тяжкі умовини, серед яких повстає БНТ., та причини, які спонукали до його оснування, про які вже була мова вище, подає конкретні дати з підготовчої праці, які в учасників будили віру в успіх початого доброго діла. Референт подав до відома учасників, що вже існує засновок бібліотеки Товариства, яка начисляє 562 томів та кілька рукописів з XVI та XVII ст. і читальня, яка має вже значне число журналів і богословських видань в різних мовах; що видання „Богословії“ прийнято зі загальним признанням, чого доказом є gratulatoryні письма, які наспіли до редакції від Ап. Нунція Преосв. Ляврія,¹⁾ Митро-

¹⁾ Текст листу від Ап. Нунція в Варшаві в італійській мові поміщено в „Богословії“, т. II, 1924, ст. 255. Він висланий з Варшави 16 квітня 1923, по одержанні першої книги „Богословії“, на адресу о. редактора Др. Сліпого. Подаємо цей текст у перекладі на українську мову:

„Високоповажаний Отче Редакторе!“

Сердечно Вам дякую за ласкаву пам'ять, засвідчену мені посилкою першої книги теологічного журналу „Богословія“, та за гарні вислови синівського

полита Андрея Шептицького, Епископів Й. Коциловського, Д. Нярадія, Ап. Візитатора Ів. Дженоккія і ін., та тісні взаємини закордонних редакцій з редакцією „Богословії; що надія на гарний розвій Товариства по дотеперішній початковій праці, яка вповні вдалася, є добре обоснована.

Товариством, згідно з § 23 статуту, управляє Рада БНТ., що складається з 10 членів, т. є 4 членів, вибраних на Зборах Товариства, та 6 вірилістів, т. є: відпоручника Митрополичого Ординаріату, декана або делегата Богословського Виділу та 4 голов Секцій, з яких один по старшині членства повнить уряд заступника Голови Товариства. На Конститууючих Зборах Товариства вибрано таких членів до Ради БНТ.: Голова — о. Теодосій Галушинський, ЧСВВ.; генеральний секретар — о. Йосафат Скрутень, ЧСВВ.; директор бібліотеки — о. Др. Йосиф Сліпий; скарбник — о. Др. Іван Бучко. Перша повна Рада БНТ. по уконституванні поодиноких Секцій та визначенні Митрополичим Ординаріатом свого відпоручника, представлялася як слідує: о. Теодосій Галушинський — голова Товариства; Еп. о. Др. Йосиф Боцян — голова практично-богословської секції; о. крил. Василь Лициняк — відпоручник Митрополичого Ординаріату; о. Др. Спирідон Кархут — відпоручник Богословського Виділу; о. Др. Тит Мишковський — голова біблійної секції; о. Мітрат Олександр Бачинський — голова філософічно-догматичної секції; о. Др. Діонісій Дорожинський — голова історично-правничої секції; о. Йосафат Скрутень, ЧСВВ. — ген. секретар; о. Др. Йосиф Сліпий — директор бібліотеки; о. Др. Іван Бучко — скарбник. В склад першої Контрольної Комісії увійшли: о. Др. Роман Решетило, о. Др. Гнат Цегельський, о. Володимир Д. Садовський. — Всі агенди Товариства, а зокрема редакцію й адміністрацію „Богословії“ та бібліотеку приміщено в будинку Гр-Кат. Духовної Семинарії у Львові, вул. Коперника, ч. 36.

привязання до Ап. Престолу, якими супроводжаєте посилку. Дуже похвальною є ціль, що її собі журнал ставить, бо змагаючи до піднесення наукового рівня українського (в італ. тексті — *guten*) клиру, змагає в той спосіб також до облегчення поступу унійної акції між тими, які, просвічені ласкою Спасителя до повороту до католицької релігії, хочуть вступити на лоно Матері, зберігаючи притім свій східній обряд, Нею все високо цінений.

Благословляючи з цілого серця Вас, Отче Редакторе, і всіх співробітників журналу, остаюсь з висловами особливого поважання для Вас

відданий до Ваших услуг
+ Лаврентій Ляврі
Архиеп. Ефезу, Ап. Нунцій.

Видаванням „Богословії“, прийняттям на Зборах статуту, вибором голови і членів Ради та уконституванням поодиноких Секцій положено основи діяльності і розвою БНТ. Добрим завдатком для розвою Товариства та дуже важною моральною основою його діяльності були — свідомість потреби Товариства, ідейність цих кількох одиниць споміж нашого духовенства, що трудилися над оснуванням і розвоєм Товариства, та підтримка зі сторони Митрополичого Ординаріату у Львові, Єпископського Ординаріату в Станиславові та Протоігуменату Чина св. Василя Великого, які своїми грамотами (18/I. 1924; 15/I. 1924; 24; III. 1924) затвердили статuti Товариства і тим самим одобрили його діяльність. Дуже скріпило моральну основу Товариства в пізніших літах одобрення грамотами з 23 серпня 1926 р. і 27 липня 1927 р. видавництва „Богословії“ Апостольським Престолом через двократне уділення Святішим Вітцем Папою Пієм XI Апостольського благословення для видавництва „Богословії“, редактора і його співробітників. Перша грамота, адресована до Високопреосв. Митрополита Андрія Шептицького, греко-українського Архієпископа у Львові, що вийшла зі Св. Конгрегації „Для Східної Церкви“ під Ч. 19664/24, звучить (передаємо в перекладі з італійського):

„Всесвітліший і Високопреосвящений Владико!

Мило мені донести Вашому Високопреосвященству, що Святіший Отець, довідавшись яким щирим католицьким духом перенятий часопис „Богословія“, видаваний в тамошньому місті під управою Всв. о. Йосифа Сліпого, зволив уділити особливого Апостольського благословення часописеві, редакторові і його співробітникам.

Святіший Отець, даючи мені достойне поручення передати цей вираз найвищого признання, висказав бажання, щоби й через це видавництво було поширюване Царство Христове, яке розясняло би в умах царство правди та збуджувало би в серцях вірних найчистіші одушевлення.

Передаючи наразі вислови моєї найглибшої пошани, остаю Вашого Високопреосвященства найвідданішим слугою

За Еміненцію Кардинала Просекретаря

Филип Джоббе, заст. в. р.

Ігнатій Меліче, офіц.¹⁾ в. р.“

¹⁾ Текст грамоти в італійській мові й українським перекладі поміщений в „Богословії“ т. IV, 1926, ст. 341.

Друга грамота, що вийшла зі Секретаріату Стану Його Святости під Ч. 63956 з 1927 р., була адресована до Всв. Отця Др. Йосифа Сліпого, ректора Дух. Семинарії у Львові. Вона була відповіддю на вручення Святішому Вітцеві головою БНТ., о. Др. Сліпим всіх видань Товариства. Її текст в українському перекладі такий:

„Всесвітліший Отче!

Сповняю почесне поручення повідомити Вашу Всесвітлість, що Святіший Отець з живим вдовolenням прийняв чолобитню видавництва „Богословія“, яку Ваша Всесвітлість Йому зложили як вислів глибокої синівської відданости.

Святіший Отець, дякуючи зі серця Вашій Всесвітлості, бажає Вам, щоби це видавництво спричинилося до скріплення церковних студій і уділяє йому в надії небесних ласк свого Апостольського благословення.

З висловом найглибшої пошани Вашій Всесвітлості відданий для услуг

П. Кард. Гаспаррі¹⁾“.

Моральна основа Товариства, санкціонована найвищим церковним авторитетом Апостольського Престолу, стала сильною вже в початках існування і розвою БНТ. Вона кріпшала з бігом часу внаслідок успішної діяльності Товариства, бо Товариство своєю діяльністю виказало конечність свого існування і життєздатність.

Товариство, приміщене в забудованнях Гр-кат. Духовної Семинарії у Львові, при вул. Коперника 36, розвивало свою діяльність в трьох напрямках: організаційнім, науковім та репрезентативнім. Ці напрями праці БНТ. зілюструють на слідуєчих сторінках звіту статистичні дати, що обнимають час від 16 грудня 1923 р. до 30 червня 1933 р.

о. Л. Г.

¹⁾ Текст грамоти в Італійськiм оригіналі й українськiм перекладі поміщений в „Богословії“ т. V, 1927, ст. 195.

II

ОРГАНІЗАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ

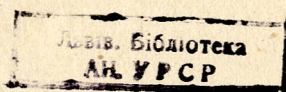
1. ВАЖНІШІ РІШЕННЯ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ І ЗАСІДАНЬ РАДИ Б. Н. Т.

Більшість рішень Загальних Зборів і засідань Ради БНТ. назовні виявилася у всіх трьох ділянках діяльності БНТ., а саме в ділянках: організаційній, науковій і репрезентативній. Тому на цьому місці згадаємо лише про такі рішення, які мають особливу вагу для Т-ва, або яких не зазначено у звіті зі згаданих ділянок діяльності Т-ва.

696
Конститууючі Збори БНТ., що відбулися 16 грудня 1923 р. не обмежилися на самі формальності основиування нового Товариства але зясували також цілий ряд конкретних завдань Товариства. Вони прийняли затверджені владою статuti, прийняли лісту дійсних членів Т-ва, розприділяючи їх на чотири Секції, та перебрали на власність Т-ва видавництво і редакцію „Богословії“. Членську вкладку встановлено у висоті 1 ам. доляра на рік.

Пізнiшi засiдання Ради БНТ. (16. I; 25. III; 28. V; 26. X. 1924 і 16. I. 1925) присвячено рiжним бiжучим справам, зв'язаним з розвитком Т-ва, мiж якими багато уваги звернено на справу потвердження статутiв БНТ. усіми Єпископськими Ординарiями Галицької Провiнцiї та справі редакцiї „Богословiї“. — В цiм часі (28. V. 1924 і 16. I. 1925) переведено пiдготовку для влаштування академiї в честь св. Йосафата, що відбулася 15. II. 1925 р. — З iнших справ заслуговує на особливу увагу плян популярних вiдчитiв з рамени Т-ва та змагання придбати собi власну домiвку.

Другі Загальні Збори БНТ., що відбулися 3 лютого 1925 р., полагодили цілий ряд організаційних справ та ухвалили на 1925 рік членську вкладку для старих членів у висоті 12 п. золотих, а для нових членів ще крім цього 3 зол. вписового (11. XII. 1929 Загальні Збори змінили висоту членської вкладки на 15 зол., а для заграниці на 2 ам. долари; 25. XII. 1931 знижено членську вкладку на 12 зол., що є рівночасно передплатою

на „Богословію“). Рішено вислати до Їх Ексцеленції Митрополита Кир Андрея окрему делегацію з подякою за Їх ласкаву опіку й великі жертви для Т-ва. У справі журналу „Богословія“ ухвалено, щоби там поміщувано короткі звідомлення про нові журнали і неперіодичні видання (3. II. 1925).

Дальші засідання Ради звернули увагу на потребу власного дому для БНТ. В цій справі рішено розіслати відозву до українського духовенства зі закликом складати жертви на закупно власного дому Т-ва (10. V і 17. VI. 1925). — Усім членам, дійсним і звичайним, ухвалено розіслати членські грамоти БНТ. (17. VI. 1925 і 10. IV. 1929), а всіх оо. Деканів просити, щоби підтримали дальший розвиток Т-ва, приєднуючи йому нових членів споміж духовенства своїх деканатів (10. V. 1915). З економічних мотивів рішено зменшити обєм „Богословії“ з 6 аркушів на 5 (10. V. 1925), дозволяючи містити на її сторінках також праці православних авторів, якщо ці праці є в згоді з католицьким світоглядом (4. XII. 1925). Перші два числа „Богословії“ на 1926 рік ухвалено присвятити 25-літньому ювілеєві вступлення на митрополичий престіл Їх Ексцеленції Митрополита Андрея Шептицького (4. XI. 1925). — Працю о. др. Йосифа Сліпого „De principio spirationis Sanctae Trinitatis“, запропоновану догматично-філософічною Секцією, прийнято до друку (17. VI. 1925), а історично-правничій Секції доручено приготувати свято ювілею першого вселенського Собору (17. VI і 4. XI. 1925). — Крім цього ухвалено предложити Загальним Зборам іменування Їх Ексцеленції Кир Андрея почесним членом БНТ. (11. III. 1926).

Треті Загальні Збори відбулися 10 травня 1926 р. і на них через аклямацію прийнято внесення уступаючої Ради іменувати Їх Е. Митрополита Андрея Шептицького почесним членом БНТ. Новій Раді доручено виготовити й вручити Їх Ексцеленції відповідну грамоту.

За матеріальною підтримкою для Т-ва рішено звернутися окремим листом до усіх трьох галицьких Епархіяльних Рад.

Як директиву для нової Ради ухвалено, щоби крім праць строго наукових, видавати також богословські підручники й популярні книжки з ділянки практичної богословії.

На пізніших засіданнях Ради рішено не змішувати книжок дарованої бібліотеки бл. п. еп. др. Йосифа Боцяна з книжками БНТ., але зберігати її в цілости (23. II. 1927). Ухвалено друкувати „Граматичку української церковно-словянської мови“ о. проф. др. С. Кархута (23. II. 1927), та рішено звернутися до

професорів історії з проханням, щоби вони занялися збиранням і редагуванням матеріалів для історії львівської гр.-кат. Духовної Семинарії (17. II. 1928).

Оснування греко-катол. Богословської Академії у Львові треба також звязати генетично з нарадами й постановами БНТ. На Науковому Зборі дійсних членів Секцій БНТ. (11. XI. 1927) ухвалено звернутися з проханням „щоби Ексц. Митрополит, користуючися своїми історичними правами, оснував своєю грамотою чи окремим законом Богословську Академію у Львові, бо для розвитку нашої богословської науки й підготовки нових наукових сил конечна є Академія, як установа вищого типу з науковими аспіраціями, тимбільше, що на цілім світі не мають гр.-католики такої вищої наукової інституції“.

Зі звітів, виголошених на четвертих Загальних Зборах БНТ. (6. III. 1928) довідуємося, що БНТ. подбало про те, щоби „рушити справу Богословської Академії і щасливо ту справу поведено, бо Митрополит затвердив статут Академії і з академічним роком 1928/29 нова установа входить в життя“.

Дальші засідання Ради БНТ. багато уваги присвячують фінансовим труднощам Т-ва і шукають виходу зі скрутного положення. М. ін. рішено „віднести з меморіалом до Епархіальної Ради у Львові, щоби вона причинилася сумою около 10.000 зол. до піддержання видавництва Товариства, а відтак вислати депутацію до ВПреосв. Митрополита з проханням о виплачування сталої щорічної жертви на Т-во“ (21. I. 1929).

У видавничій справі рішено, що „видавання наукового тримісячника „Богословія“ і „Видання Богословії“ остають надалі при БНТ. а „Праці“, які досі Т-во видавало, має перебрати на себе Богословська Академія“ (10. IV. 1929).

Науковий переклад аскетичних творів св. Василія Вел., зладжений І. Е. Митрополитом і відступлений для БНТ., рішено друкувати як IV і V томи Праць БНТ. (10. IV. 1929), а Голові Т-ва о. др. Й. Сліпому доручено зачати переговори в справі винайму друкарні Ставропігії (23. X. 1929).

Пяті Загальні Збори Т-ва (11. XII. 1929) можуть бути доказом живих звязків Т-ва з усіми ділянками життя української нації. Жажливі умовини життя української нації під большевицьким режимом найшли належну оцінку Загальних Зборів. „Присутні піднесли рішучий протест проти кривавого терору на Україні“ і ухвалили ось які резолюції:

„І. Загальні Збори Богословського Наукового Товариства у Львові дня 11 грудня 1929 з приводу негваваючих релігійних переслідувань на Радянщині висловлюють щире співчуття переслідуваним жертвам і заразом з обуренням осуджують такий режим, котрий у XX ст. гнобить усіх своїх горожан за їх релігію і плямить людство та його культуру.

ІІ. Загальні Збори Богословського Наукового Товариства рівночасно протестують проти нечуваного в світі насильного накидування найвищим науковим установам, псевдонауковими методами оправдувати і спомагати протирелігійну терористичну пропаганду“.

Недобір Т-ва спричинений головню цим, що деякі члени не вирівнували своїх вкладок, приневолював Раду розглядатися за жертводавцями. Рада постановила знову звернутися за допомогою до І. Е. Митрополита (4. IV. 1930), а також і до львівського Митрополичого Ординаріату (28. XI. 1930). Крім того Рада висилає окрему відозву до довжників і членів, закликаючи їх вирівнувати свої залежності, щоби в цей спосіб ратувати „Богословію“ перед упадком (22. XI. 1931). Пізніше Рада рішила „звернутися до всіх Ординаріатів з просьбою о матеріальну підтримку для Т-ва“; 8 квітня 1933 справді вислано письма з проханням о моральну й матеріальну підтримку для Т-ва до таких Еп. Ординаріатів: 1) у Станиславові, 2) в Перемишлі, 3) в Пряшеві, 4) в Крижевачі, 5) в Ужгороді, 6) у Філядельфії в Півн. Америці, 7) в Пітсбургу в Півн. Америці, 8) в Едмонтоні у Канаді і 9) до Митрополичого Ординаріату у Львові. Крім того рішено „ужити всіх заходів, щоби зібрати вкладки від старих членів та приєднати нових“ (12. III. 1933).

Справа купна власного дому для Т-ва виринула щераз у повній яскравості (16. VI. 1931), але вкінці все розбилося через брак кредиту і надто високу ціну (22. XI. 1931). У сфері нездійснених плянів Т-ва залишилася теж справа видавання архівних матеріалів до історії Унії (28. XI. 1930 і Н. Збір 30. XI. 1932).

Проект нового супружого закону в Польщі зі своїми виразними протикатолицькими тенденціями викликав сильний відгомін у БНТ. На шостих Загальних Зборах (25. XII. 1931) рішено, „щоби в одному з найближчих чисел „Богословії“ помістити фахову статтю на ту тему, де була би подана наукова критика цілого проекту з католицького становища“. Це рішення переведено в життя в цей спосіб, що у X т. „Богословії“ з 1932

р. поміщено статтю о. др. Л. Глинки п. н. „Становище Католицької Церкви до цивільних супруж і розводів та новий проєкт польської Кодифікаційної Комісії“.

На цих самих Зборах постановлено видати друком звіт з до-теперішньої діяльності Т-ва, та „доручено Раді цей звіт у скороченні надрукувати також латинською мовою“ (25. XII. 1931).— Пізніше цілу справу друкування звіту з десятилітньої діяльності БНТ. Рада передала Президії (12. III. 1933).

Недалекий ювілей 150-літнього існування Духовної Семинарії у Львові викликав потребу негайного збирання матеріалів для відповідної історичної монографії. В цій справі Рада поробила заходи, щоби така монографія в найближчому часі появилася (3. IV. 1932).

З рамени БНТ. доручено др. Володимирові Січинському з Праги вести наукові досліді над архітектурою храму св. Юра у Львові та зладити про цей храм основну наукову монографію (3. IV і 6. XI. 1932).

На своїх останніх засіданнях (6. XI. 1932; 12. III і 18. VI. 1933) Рада звернула особливу увагу на перевірку членства усіх своїх давних членів та на приєднування нових. У пресі поміщено окремий заклик Ради в цілі приєднування нових членів та призбирування видавничого фонду для БНТ. (12 III. 1933).

Рада постановила звернутися до І. Е. Митрополита з проханням, щоби журнал „Нива“ перейшов на власність БНТ.“ (18. VI. 1933).

Як вже на початку цього розділу згадано, цей реєстр рішень проводу БНТ. дуже неповний, але й з нього видно, скільки ініціативи й активності виявило БНТ. за перше десятиліття свого існування. Дещо з того, що залишилося у сфері нездійснених плянів, тут також зареєстровано, бо воно напевно стане підвалиною для дальших зусиль Т-ва і тимсамим належить до його початкової історії.

К. Ч.

2. ЧЛЕНИ РАДИ Й КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ Б. Н. Т.

Впродовж десятиліття існування БНТ. відбулося 6 Загальних Зборів, на яких звичайно вибрано нових членів до Ради, що з вибору входили в склад Ради, т. є: Голову, генерального секретаря, скарбника та директора бібліотеки. Т. зв. вірилісти,

т. є ті, що титулом свого уряду входили до Ради, рідше змінювалися, а ними були: відпоручник Митрополичого Ординаріату, декан або відпоручник Богословського Виділу та голови Секцій: біблійної, філософічно-догматичної, історично-правничої та практично-богословської. Тому в списку членів Ради будуть подані найперше ці члени, що входять до Ради з вибору на Заг. Зборах. Зміни т. зв. вірилістів принотується при кінці цього списку. Члени Контрольної Комісії, хоч вони рідко змінювалися, подається разом з виборними членами Ради.

А. Виборні Члени Ради й Контрольної Комісії Б. Н. Т.:

1. в часі від 16. XII. 1923 — 3. II. 1925:

а) *Виборні Члени Ради:*

Голова — о. Др. Теодосій Галущинський, ЧСВВ.,
 Ген. Секретар — о. Йосафат Скрутень, ЧСВВ.,
 Директор бібліотеки — о. Др. Йосиф Сліпий,
 Скарбник — о. Др. Іван Бучко.

б) *Контрольна Комісія:*

о. Др. Роман Решетило,
 о. Др. Гнат Цегельський,
 о. сов. Володимир Д. Садовський.

2. в часі від 3. II. 1925 — 10. V. 1926:

а) *Виборні Члени Ради:*

Голова — о. рект. Др. Теодосій Галущинський, ЧСВВ.,
 Генер. Секретар — о. Микола Галянт,
 Директор бібліотеки — о. Др. Йосиф Сліпий,
 Скарбник — проф. Михайло Тершаковець.

б) *Контрольна Комісія:*

о. сов. Володимир Д. Садовський,
 о. Др. Гнат Цегельський,
 о. Др. Роман Решетило.

3. в часі від 10. V. 1926 — 6. III. 1928:

а) *Виборні Члени Ради:*

Голова — о. рект. Др. Йосиф Сліпий,
 Ген. Секретар — о. Микола Галянт,

Скарбник — о. Михайло Лада,
Директор бібліотеки — о. Олександр Малиновський,
(від 17. XI. 1926 заступав о. Др. Василь Василик).

б) *Контрольна Комісія:*

о. сов. Володимир Д. Садовський,
о. Др. Роман Решетило,
с. Др. Гнат Цегельський.

4. в часі від 6. III. 1928 — 11. XII. 1929:

а) *Виборні Члени Ради:*

Голова — о. рект. Др. Йосиф Сліпий,
Ген. Секретар — о. Петро Хомин,
Скарбник — о. Др. Іван Бучко,
Директор бібліотеки — о. Др. Василь Василик,
(від 23. X. 1929 заступав о. Василь Додик).

б) *Контрольна Комісія:*

о. сов. Володимир Д. Садовський,
о. Др. Гнат Цегельський,
о. Микола Галянт.

5. в часі від 11. XII. 1929 — 25. XII. 1931:

а) *Виборні Члени Ради:*

Голова — о. рект. Др. Йосиф Сліпий,
Ген. Секретар — о. Петро Хомин,
Скарбник — о. канцлер Микола Галянт,
Директор бібліотеки — о. Др. Микола Конрад,
Заступники: о. Василь Белей — помічник скарбника,
о. Василь Додик „ бібліотекаря.

б) *Контрольна Комісія:*

о. Др. Іван Фіголь,
о. Др. Гнат Цегельський,
о. Михайло Лада.

6. в часі від 25. XII. 1931—:

а) *Виборні Члени Ради:*

Голова — о. рект. Др. Йосиф Сліпий,
Ген. Секретар — Др. Константин Чехович,

Скарбник — о. Др. Лев Глінка,
Директор бібліотеки — о. Др. Микола Конрад.

б) *Контрольна Комісія:*

о. Др. Іван Фіголь,
о. Михайло Лада,
о. Василь Лончина.

Б. Члени Ради з титулу свого уряду:

1. *Відпоручник Митроп. Ординаріату:* — Весь час, почавши від 1924 р., був ним о. крил. Василь Лициняк.
2. *Відпоручник Богословського Виділу:* Від 1923 р. до 17. III. 1931 р. був ним о. Др. Спирідон Кархут; опісля о. Др. Тит Мишковський.

3. *Голови Секцій:*

- а) біблійної: — весь час був о. Др. Тит Мишковський.
- б) філософ.-догм.: — від 1923 р. до 6. VI. 1933 р. був о. мітрат Олександр Бачинський, якого на Раді заступав о. Др. Гавриїл Костельник.
- в) істор.-правн.: — від 1924 р. до 2. VII. 1930 р. був о. Др. Діонісій Дорожинський; опісля о. крил. Леонід Лужницький.
- г) практ.-богосл.: — від 1923 р. до 21. XI. 1926 р. був Еп. о. Др. Йосиф Боця; опісля до 1931 р. о. Вол. Домет Садовський, а від 1931 р. о. крил. Юліян Дзерович.

Згідно з § 28 статуту, який постановляє, що заступником Голови Товариства стає один з 4-ьох Голов Секцій найстарший щодо членства, а на случай рівності щодо членства найстарший віком, — заступником Голови Товариства весь час до 6. VI. 1933 був найстарший віком Голова філософічно-догматичної Секції о. мітрат Олександр Лешкович-Бачинський.

3. ЗВИЧАЙНІ ЧЛЕНИ Б. Н. Т.

- 1 о. Андрухів Володимир
- 2 о. Базюк Олекса, мітрат
- 3 о. Баран Василь, Др.
- 4 о. Бараник Северіян, ЧСВВ.
- 5 о. Бартків Евстахій

- 6 о. Бачинський Евсеїв
- 7 о. Білецький Микола
- 8 о. Благий Микола
- 9 Еп. Богачевський Константин, Др.
- 10 о. Боднар Антін
- 11 о. Божейко Іван
- 12 о. Бойчук Авксентій, Др.
- 13 о. Бордун Іван
- 14 о. Бородайко Остап
- 15 о. Боярський Омелян
- 16 о. Брикович Іван
- 17 о. Бровко Михайло
- 18 о. Бучацький Олександр
- 19 Еп. Бучко Іван, Др.
- 20 о. Василів Степан
- 21 О. О. Василіяни, монастир в Дрогобичі
- 22 о. Ващук Лев
- 23 о. Венгринович Володимир
- 24 о. Винницький Іван
- 25 о. Гаврик Іван
- 26 о. Гаврилишин Іван
- 27 о. Галібей Іван
- 28 о. Ганушевський Михайло
- 29 о. Герасимович Володимир
- 30 о. Гірняк Юстин
- 31 о. Глібовицький Теофіль
- 32 о. Гнатів Іван
- 33 о. Грабець Дмитро
- 34 о. Гриньовський Микола
- 35 о. Грицай Василь
- 36 о. Громницький Євген
- 37 о. Галянт Микола, канцлер
- 38 о. Горчинський Омелян
- 39 о. Давидович Іван
- 40 о. Демко Станислав
- 41 о. Дичковський Микола
- 42 о. Дзедзик Петро
- 43 о. Додик Василь
- 44 о. Дорош Андрій
- 45 о. Дороцький Михайло
- 46 о. Дубицький Микола

- 47 о. Жарський Михайло
- 48 о. Жовнірчук Михайло
- 49 о. Задворняк Петро
- 50 о. Залітач Олекса
- 51 о. Заяць Леонтій
- 52 о. Зрада Іван
- 53 о. Іванець Осип
- 54 Ігуменат С.С. Василюнок. Львів, Длугоша
- 55 о. Казновський Антін
- 56 о. Камінський Іван
- 57 о. Капустинський Олександр
- 58 о. Капустинський Микола
- 59 о. Кароль Євген
- 60 о. Карпінський Плятон
- 61 о. Карпович Степан
- 62 о. Каштанюк Антін
- 63 о. Качоровський Михайло
- 64 о. Кінаш Іван
- 65 о. Кисіль Петро, Павло, ЧСВВ. Др.
- 66 о. Кишакевич Йосиф
- 67 о. Ковальський Олександр, крил.
- 68 о. Коверко Максиміліян
- 69 о. Колодій Юрій
- 70 о. Конрад Микола, Др.
- 71 Копач Іван, Др.
- 72 о. Копистянський Теофіль
- 73 о. Кравчук Михайло
- 74 о. Крушельницький Лев
- 75 о. Кудрик Теодор
- 76 о. Кузьма Зиновій
- 77 о. Кулик Василь
- 78 о. Куницький Леонтій, пралат
- 79 о. Кучкуда Осип
- 80 о. Лада Михайло
- 81 о. Лещук Осип
- 82 о. Ліщинський Микола
- 83 о. Липський Богдан, Др.
- 84 о. Лиско Володимир
- 84 о. Лицняк Василь, крил.
- 86 о. Лозовий Василь
- 87 о. Лончина Василь

- 88 о. Лопатинський Дамян, крил.
- 89 о. Лопатинський Степан
- 90 о. Лукач Семен
- 91 о. Максимець Володимир, др.
- 92 о. Малиновський Олександр, вцр.
- 93 о. Малицький Йосиф
- 94 о. Мальчинський Олександр
- 95 о. Малярчик Олекса
- 96 о. Метельський Степан
- 97 о. Метелля Северин
- 98 о. Милевич Ярослав
- 99 о. Миляннич Микола
- 100 о. Моравський Єронім
- 101 о. Мотюк Василь
- 102 о. Мохнацький Степан
- 103 о. Мудрий Осип
- 104 о. Нагорянський Микола, Др.
- 105 Надрага Олександр, Др.
- 106 о. Недільський Іван
- 107 о. Панчишин Григорій
- 108 Пеленський Ю. Є, Мр.
- 109 о. Перхач Андрій
- 110 о. Петик Іван
- 111 о. Пинило Василь, мітрат
- 112 о. Плакида Григорій
- 113 о. Полянський Амвросій
- 114 о. Прийма Мирон
- 115 о. Притуляк Микола
- 116 о. Прихідко Василь
- 117 о. Прихитко Володимир
- 118 о. Пришляк Василь
- 119 о. Пясецький Олександр, офіціал
- 120 о. Ратич Степан
- 121 о. Решетило Роман, Др.
- 122 о. Рудь Степан
- 123 о. Савицький Йосиф
- 124 о. Сампара Степан, Др.
- 125 о. Савойка Теодор
- 126 о. Семків Володимир
- 127 о. Сенишин Степан
- 128 о. Стадник Василь

- 129 о. Стасюк Омелян, Др.
- 130 о. Стек Дмитро
- 131 о. Сухий Володимир, крил.
- 132 о. Сєрант Теодор
- 133 о. Телеп Михайло
- 134 о. Теодорович Павло, Петро, ЧСВВ.
- 135 о. Терещук Володимир
- 136 Тершаковець Михайло, проф.
- 137 о. Тимків Іван
- 138 о. Томович Василь, крил.
- 139 о. Туркевич Іван
- 140 о. Фединський Іван
- 141 о. Фітьо Степан
- 142 о. Флюнт Антін
- 143 о. Хавлюк Михайло
- 144 о. Хлистун Андрій
- 145 о. Хмільовський Микола
- 146 о. Хомяк Яків
- 147 о. Чопей Василь
- 148 о. Чубатий Онуфрій
- 149 о. Шептицький Климентій, ЧСТС.
- 150 о. Шуплат Юліян
- 151 о. Цегельський Євген
- 152 о. Цегельський Ігнатій, Др.
- 153 о. Цурковський Богдан
- 154 о. Цурковський Маріян
- 155 о. Юзвяк Михайло
- 156 о. Юхнович Михайло
- 157 о. Яворський Іван
- 158 о. Янович Микола
- 159 о. Яхно Яків.

Померші:

- о. Баричко Михайло
- о. Біленький Семен
- о. Білецький Микола
- о. Бобикевич Теофіль
- о. Еліяшевський Богдан
- о. Менцінський Омелян
- Охримович Володимир, Др.
- о. Редчук Григорій

- о. Фіголь Іван, Др.
о. Філяс Плятонід, ЧСВВ.
о. Яцковський Михайло.

Ч л е н и — К о р е с п о н д е н т и:

- 1 о. Братко Микола, Др. — Рим
2 о. Василик Василь, Др. — Станиславів (член-кореспондент
філософічно-догматичної Секції)
3 о. Сегеді Йоаким — Загреб
4 о. Толочко Володислав — Вільно
5 о. Фурикевич Володимир — Рим.

4. ДОБРОДІЇ Б. Н. Т.

На покриття видатків Товариства, а передусім видатків видавництва „Богословії“, видань „Богословії“ та праць БНТ. служили такі джерела: 1. членські вкладки; 2. передплата „Богословії“; 3. оплата закуплених видань Товариства та 4. датки від жертводавців і добродіїв Товариства. Про три перші джерела приходів на покриття видатків Товариства подасть інформації звіт з рахункового діловодства, а про четверте джерело зорієнтує реєстр добродіїв Товариства. Під іменем добродіїв Товариства подається тут цих жертводавців, що на фонд „Богословії“ або на цілі Товариства зложили бодай 100 золотих, як:

1 о. Др. Теодосій Галушинський, ЧСВВ.	
рек. Гр.-кат. Дух. Семинарії у Львові в 1923 р.	Мкп. 4,000.000
2 Священики Стан. Епар. — складка 29. X. 1923 р.	„ 1,000.000
	Разом . . Мкп. 5,000.000
3 Митрополит Андрей Шептицький в 1924 р.	дол. 250.—
„ 1925 „ „	220.—
„ 1927 „ „	200.—
„ 1929 „	зл. 4.000.—
„ 1931 „	„ 2.000.—
„ 1932 „	„ 1.500.—
„ 1933 „	„ 2.000.—
4 Рект. Гр.-кат. Дух. Сем. у Львові „ 1924 „	дол. 40.—
„ 1925 „	зл. 7.331.28
„ 1928 „	„ 5.000.—
5 о. Іван Яворський, Могильниця „ 1927 „	„ 500.—
До переносу: дол. 710.— зл. 22,331.28	

З переносу дол. 710.— зл. 22,331.28		
6 о. Іван Ліщинський, Борислав	в 1927 р.	зл. 100.—
7 о. Іван Незнаний, Войнилів	„ 1929 „	„ 190.—
8 о. Іван Гнатів, Синява	„ 1929 „	„ 200.—
Разом . . дол. 710.—		зл. 22,821.28

5. БІБЛІОТЕКА Б. Н. Т.

З днем 30 червня 1933 р. бібліотека числить 10.035 томів, — 5.898 порядкових каталогочних чисел, а опріч цього 115 дуже рідких рукописів, 125 стародруків та більший цінний архів.

На приріст бібліотеки складаються такі джерела:

- а) жертви в книжках від членів-основників БНТ., інших членів Товариства і не-членів на скількість 2.745 томів;
- б) книжки присилані до рецензії;
- в) книжки (журнали) обмінені за „Богословію“, „Видання Богословії“ та „Праці БНТ.“;
- г) книжки закуплені Товариством.

І. Обмін.

Редакція „Богословії“ обмінюється зараз своїм журналом і Виданнями з 27-ма редакціями й видавництвами в краю, та 30-ма за границею.

1. Обмін з редакціями та видавництвами в краю:

а) українські:

1 Бескид	Перемишль
2 Дажбог	Львів
3 Дзвони	„
4 Діло	„
5 Добрий Пастир	Станиславів
6 Наш Клич	Львів
7 Наш Прапор	„
8 Неділя	„
9 Нова Зоря	„
10 Новий Час	„
11 Правда	„
12 Червона Калина	„

б) білоруські:

13	Беларуская Газета	Вільня
14	Біеіагускаја Кгупіса	"
15	Да злучэння	"
16	Къ соединенію	"

в) польські:

17	Ateneum Kapłańskie	Włocławek
18	Biuletyn polsko-ukraiński	Warszawa
19	Ἑλπίς (правосл.)	Warszawa
20	Gazeta Kościelna	Lwów
21	Homo Dei	Tuchów
22	Oriens	Kraków
23	Pamiętnik historyczno-prawny	Lwów
24	Prąd	Lublin
25	Przegląd homiletyczny	Kielce
26	Przegląd teologiczny (Collectanea theologica)	Lwów
27	Wschód — Orient	Warszawa

2. Обмін зі заграничними редакціями
й видавництвами:

а) Австрія:

1	Schönere Zukunft	Wien
2	Der Seelsorger	"
3	Theologisch-praktische Quartalschrift	Linz a/D.
4	Zeitschrift für katholische Theologie	Innsbruck

б) Бельгія:

5	Irénikon	Prieuré d' Amay — sur Meyse
6	Nouvelle revue theologique	Louvain
7	Tijdschrift voor Liturgie	Hekelgem

в) Еспанія:

8	Estudios eclesíasticos	Madrid
9	Estudis franciscans	Barcelona

г) Італія:

10	Archivum historicum Societatis Jesu	Roma
11	Biblica	"

12	La Civitta cattolica	Roma
13	Divus Thomas	Piacenza
14	Ephemerides liturgicae	Roma
15	L'Europa orientale	"
16	Orientalia christiana	"
17	Rivista di filosofia neo-scolastica	Milano

г) *Франція:*

18	Echos d' Orient	Paris
19	Recherches de science religieuse	"
20	Revue des sciences philosophiques et theologiques	"
21	Revue d'Histoire et de Philosophie religieuses	Strasbourg

д) *Чехословаччина:*

22	Apostolat sv. Cyrilla a Metodeje	Olomouc
23	Časopis katolickeho duchovenstva	Praha
24	Душпастирь	Ужгородь

е) *Швейцарія:*

25	Divus Thomas	Freiburg
----	--------------	----------

є) *Югославія:*

26	Bogoslovska Smotra	Zagreb
27	Bogoslovni Vestnik	Ljubliana
28	Духовна стража	Sombor
29	Nova Revija vjeri i nauci	Makarska

ж) *Японія:*

30	Maison franco-japonaise	Tokyo.
----	-------------------------	--------

II. Жертви для бібліотеки.

1. Жертводавці-добродії бібліотеки:

Під іменем жертводавців-добродіїв бібліотеки БНТ. приходять всі ці жертводавці, що жертвували на бібліотеку бодай 100 томів, як:

1	Митрополит Андрей	225 томів
2	о. Мітрат Бачинський Олекс., Львів	216 "
3	о. Офіціал Білецький Андрій, Львів	962 "
4	п. Бодянська, вдова по бл. п. о. проф. Бодянським	150 "

5	о. Бородайкевич Тома, Тернопіль	150 „
6	Епископ Боцян Йосиф	263 + цінний архів
7	о. Пралат Дольницький Ісидор	112 + архів

2. Жертводавці бібліотеки:

1	о. Барановський Юліян, Дарахів	1 том
2	о. Білецький Микола, Пачиків ad Долина	3 т. + 1 р. ¹⁾
3	о. Боднар Антін, Плотича	1 т.
4	о. Бордуляк Тимотей, Ходачків	1 т.
5	о. Валюх Іван, Трускавець	2 р. + 1 ст.
6	о. Вацівський Йосиф, Берлоги	2 ст.
7	о. Величковський Теодор, Долина	50 т.
8	о. Вергун Володимир, Красноіля	2 р. + 2 ст.
9	о. Др. Галушинський Тит, ЧСВВ.	4 т.
10	о. Галькевич Тадей, Риків	1 ст.
11	п. Ганкевич Волод., ст. теол.	1 док.
12	о. Ганушевський Михайло, Дора	2 р.
13	о. Годунько Йосиф, Бриська Воля	5 р. + ст.
14	о. Галянт Микола, Львів	3 т.
15	п. Головацький Мих., ст. теол.	8 т.
16	о. Гриневич Юліян	1 т.
17	о. Громницький Володимир, Тернопіль	2 ст.
18	о. Громницький Євген, Львів	2 т.
19	о. Гуляй Константин, Нестаничі	55 т.
20	о. Давидович Євген, Ожидів	1 ст.
21	п. Даниленич	5 т.
22	о. Деревянко Іван, Скала н./36.	2 р. + 8 ст.
23	о. Дзерович Юліян, Львів	1 ст.
24	о. Добровольський Роман, Слобода золоч.	1 ст.
25	о. Др. Дорожинський Діонисій, проф. Б. А.	6 т.
26	п. Зрада Іван, студ. теол.	1 р.
27	о. Іванчук Іван, Товсте	2 ст.
28	о. Др. Іщак Андрій, проф. Б. А.	3 т.
29	о. Карпінський Плятон, Острівець	3 т.
30	Родина по бл. п. о. Кашубі	34 т.
31	п. Княгиницький Ярослав, ст. теол.	2 т.
32	о. Ковальський Олекс, Львів	1 т.
33	о. Коверко Максиміліян, Бродки	1 ст.
34	о. Кордуба Мирон, Бубнище	1 р.

¹⁾ т. = том; р. = рукопис; ст. = стародрук; док. = документ.

35	о. Кордуба Петро О., Полянка	1 р. + 1 ст.
36	п. Кордубова Михайлина, Сушно	2 р.
37	о. Др. Костельник Гавриїл, Львів	10 т.
38	о. Коцюба Денис	1 т.
39	п. Кремінецький Ст., ст. теол.	7 т.
40	о. Ксьонжек Дмитро, Кокошинці	4 док.
41	о. Кулик Василь, Зборів	4 т. + 2 ст.
42	Др. Лев Василь, Львів	32 т.
43	о. Левинський Юліан, Синевідсько вижне	1 р.
44	п. Лежогубська, вдова по свящ.	84 т.
45	о. Лиско Володимир, Сасів	1 ст.
46	о. Лициняк Василь, Львів	15 т.
47	о. Лукашевич Денис, Церковна	2 р.
48	о. Лукашевич Евген, Бужок	1 ст.
49	о. Луців Олекса, Микуличин	1 р. + 1 ст.
50	о. Мазяк Юліан, Куриловичі	2 т.
51	о. Малий Юрій, Городок Я.	1 т.
52	„Мар. Друж. Молоді“, Львів	10 т.
53	о. Маркевич Зиновій, Новосілки	2 р. + 1 ст.
54	о. Мельник Антін, Сморже	1 ст.
55	о. Микитин Петро, Стебник	6 ст.
56	о. Милевич Ярослав А.	4 т.
57	о. Назаревич, Гаї к. Львова	2 т.
58	о. Ніжинський Олекса, Фитків	1 р.
59	п. Новаківський Зиновій, ст. теол.	1 ст.
60	о. Охримович Богдан, Завадів	1 ст.
61	п. Павлюкова, вдова по свящ.	17 т.
62	о. Паланиця Дмитро, Пилипче	2 док.
63	о. Петрушевич Константин, Конюхів	1 ст.
64	о. Присташевський Волод, Плауча В.	19 т.
65	о. Проскурницький Ярослав, Дуба	6 т.
66	о. Процик Петро, Грималів	1 т.
67	о. Ратич Степан, Тернопіль	4 т.
68	Ректорат Гр. кат. Дух. Сем. Львів	12 т.
69	о. Решетуша Михайло, Покропивна	1 р.
70	о. Рудович Іван, Львів	26 т.
71	о. ректор Др. Сліпий Йосиф, Львів	15 т.
72	о. Сохоцький Ісидор Н., Гаї к. Львова	10 т.
73	о. Стадник Василь, Ілавче	8 т.
74	о. Стефанович Олекс, Львів	60 т.
75	о. Столяр Теодор, Хмелівка	17 т.

76	о. Сухий Володимир, Болехів	1 т.
77	п. Тарнович Юліян	1 т.
78	о. Толочко В., Вильно	3 т.
79	о. Ульванський, Якторів	3 ст. + 7 т.
80	о. Фіцалович Юліян, Котузів	1 т.
81	о. Др. Фурикевич Володимир, Зашків	1 т.
82	о. Хлистун А., Снович	3 р. + 2 ст.
83	о. Цегельський Теодор, Струсів	2 т.
84	Церква в Доброгостові	2 т.
85	„ в Залучу	1 ст.
86	„ в Зборі	1 ст.
87	„ в Криворівні	1 ст.
88	„ в Бересті ad Криниця	1 р.
89	„ в Стиняві ad Сколе	2 р.
90	п. Чубатий Лев, Бутини	1 р.
91	о. Шеремета Конст., Кунашів	1 р.

6. КАСОВИЙ ЗВІТ

Богословського Наукового Товариства

(за час від 1. I. 1923 до 30. VI. 1933).

Предмет	Прихід	Розхід
Рік 1923		
Вписове Мп	14,029.000	—
членські вкладки	18,100.000	—
добровільні датки	10,221.040	—
видатки на папір	—	8,576.000
" " печатання	—	4,323.500
" " книжки й часоп.	—	4,431.850
ремунерація адміністрації	—	4,898.500
послуга	—	50.000
інвентар: бюро Мп 1,400.000		
кліша 4,000.000		
печатка 3.000	—	5,403.000
порторія 1,848.670		
фрахт 289.000		
депеша 820	—	2,138.490
оголошення	—	82.100
переплет	—	30.000
поїздки	—	4,195.700
готівка на 1. I. 1924	—	8,220.900
Мп	42,350.040	42,350.040
Рік 1924		
Готівка з 31. XII. 1923 Мп	8,220.900	—
дар Їх Ексцеленції Митрополита Кир Андрея Шептицького 250 дол. по 9,000.000 мп	2.250,220.900	—
до переносу (1924 р.) Мп	2.258,220.900	—

Предмет	Прихід	Розхід
(1924 рік) з переносу Мп	2.258.220.900	—
вписове, членські вкладки і		
передплата „Богословії“ .	1.611,092.000	—
з продажі книжок	100,300.000	—
видатки на печатання	—	1.194,042.000
„ „ книжки й часоп.	—	978,488.000
ремунація адміністрації . .	—	897,060.000
папір для друкарні	—	583,717.900
порторія 183,750.000		
достава книжок 9,000.000		
канцеляр. видатки 2,000.000		
анонси 6,000.000		
знимки 2,000.000	—	202,750.000
поїздки	—	30,700.000
готівка на 1. V. 1924 . . .		82,855.000
Мп	3.969,612.900	3.969,612.900
Рік 1924 (дальше)		
Готівка з 30. IV. 1924		
(Мп 82,855.000 по курсі		
1,800.000 перемінені на зо-		
лоті) 3л	46.03	—
членські вкладки	1.894.79	—
передплата „Богословії“ . .	206.85	—
ремунація адміністрації . .	—	289.65
видатки на печатання	—	1.597.—
книжки й часописи 47.50		
кліші 15.—		
печатки 22.—	—	84.50
порторія 130.26		
оголошення і п. 8.40	—	138.66
готівка з днем 31. XII. 1924	—	37.86
Зл	2.147.67	2.147.67
Рік 1925		
Готівка з 31. XII. 1924 3л	37.86	—
членські вкладки	528.83	—
передплата „Богословії“ . .	4.473.29	—
(1925 рік) до переносу 3л	5.039.98	—

Предмет	Прихід	Розхід
(1925 рік) з переносу. Зл	5.039.98	—
датки: від Ексц. Митрополи- та 220 дол.	1.211.50	—
від других добродіїв	171.20	—
від Ректорату Дух. Сем. Львів	7.331.28	—
позичка від Управи Митроп.		
Дібр 200 дол.	1.900.—	—
видатки на печатання	—	13.429.15
„ „ інвентар і бібліот.	—	675.20
„ „ адміністрацію	—	1.005.41
ремунація редакції	—	544.20
Зл.	15.653.96	15.653.96
Рік 1926		
Членські вкладки Зл	2.728.94	—
передплата „Богословії“	2.300.93	—
датки	3.163.03	—
затягнені і сплачені позички	513.64	2.152.24
з продажі книжок	352.97	—
видатки на печатання	—	6.061.13
ремунація редакції й адм.	—	1.182.09
книжки й часописи	—	1.468.11
порторія 109.48		
папір, друки 28.59		
оголошення 25.50		
переплет 4.—	—	167.57
кліші	—	130.16
недобір на 1. I. 1927	2.101.79	—
Зл.	11.161.30	11.161.30
Рік 1927		
Недобір з 31. XII. 1926 Зл	—	2.101.79
членські вкларки	845.92	—
передплата „Богословії“	2.161.88	—
на видавництво (за праці)	206.25	—
датки	1.908.28	—
(1927 рік) до переносу Зл	5.122.33	2.101.79

Предмет	Прихід	Розхід
(1927 рік) з переносу. Зл	5.122.33	2.101.79
видатки на печатання . . .	—	8.941.40
„ „ адміністрацію . .	—	896.98
книжки, часописи, кліші . .	—	244.12
інвентар (шафа, канцелярйні річи)	—	81.50
недобір з днем 31. XII. 1927	7.143.46	—
Зл	12.265.79	12.265.79
Рік 1928		
Недобір з 31. XII. 1927 . Зл	—	7.143.46
членські вкладки	1.976.79	—
передплата „Богословії“ . .	1.624.16	—
на видавництва (за праці) .	257.19	—
підмога від Духовної Семи- нарії, Львів	5.000.—	—
датки з інтенцій Служб Божих	457.52	—
з продажі інвентаря (шафи)	46.90	—
видатки на печатання . . .	—	4.969.60
„ „ адміністрацію . .	—	210.—
„ „ порторія . . .	—	220.87
ремунація редакції й адмі- ністрації на рік 1927 і 1928	—	2.780.—
книжки, часописи, кліші . .	—	241.19
інвентар (штеляжі бібліотеки)	—	635.80
переплет	—	269.—
оголошення	—	33.30
недобір з днем 31. XII. 1928	7.140.66	—
Зл	16.503.22	16.503.22

Предмет	Прихід	Розхід
Рік 1929		
Недобір з 31. XII. 1928 Зл	—	7.140.66
членські вкладки	3.282.99	—
передплата „Богословії“ . .	3.841.06	—
на видавництва (за праці) .	357.39	—
підмога від Ексц. Митрополи- та Андрея Шептицького .	4.000.—	—
добровільні датки	441.84	—
видатки на печатання	—	3.709.78
на адміністрацію (порто, папір, друки, чорнило)	—	278.12
ремунерація редакції і адміні- страції	—	2.720.—
книжки, часописи, кліші . .	—	218.55
переплет 170-, картотека 27-	—	197.—
подорож	—	125.15
недобір з днем 31. XII. 1929	2.467.98	—
Зл	14.389.26	14.389.26
Рік 1930		
Недобір з 31. XII. 1929 Зл	—	2.467.98
членські вкладки	2.057.47	—
передплата „Богословії“ . .	1.983.61	—
на видавництва (за праці) .	1.454.78	7.20
затягнена позичка	2.220.—	—
добровільні датки	56.20	—
видатки на печатання	—	6.152.30
адміністрація: папір, друки, порто, 2 печатки	—	916.84
ремунерація редакції і адміні- страції	—	3.001.90
книжки, часописи, кліші, об- рази	—	525.66
брошуровання (переплет) . .	—	268.—
недобір з днем 31. XII. 1930	5.567.82	—
Зл	13.339.88	13.339.88

Предмет	Прихід	Розхід
Рік 1931		
Недобір з 31. XII. 1930 . Зл	—	5.567.82
членські вкладки	2.649.05	—
передплата „Богословії“ . . .	3.042.60	—
вплати за видавництва	1.341.90	—
підмога від Екск. Митрополита Андрея Шептицького	2.000.—	—
позички	1.359.30	1.263.—
зворот за друк і переплет від Богословської Академії	4.999.—	—
зворот за порто	51.25	—
за грамоти	41.40	—
печатання видавництв	—	6.547.55
ремунерація редакції і адміністрації	—	3.076.65
видатки на адміністрацію: порто, папір	—	462.02
книжки, часописи, кліші	—	495.51
переплет, брошуровання	—	247.60
поїздки	—	110.—
недобір з днем 31. XII. 1931 .	2.285.65	—
Зл	17.770.15	17.770.15
Рік 1932		
Недобір з 31. XII. 1931 . Зл	—	2.285.65
членські вкладки	1.332.—	—
передплата „Богословії“	2.427.20	—
вплата за видавництва	1.092.73	—
підмога від Екск. Митрополита Андрея Шептицького	1.500.—	—
печатання видавництв	100.—	3.194.38
ремунерація редакції і адміністрації	—	4.157.—
видатки Секцій	—	275.—
на адміністрацію: порто, папір . . .	—	502.20
книжки, часописи, кліші	—	168.77
брошуровання „Богословії“ . . .	—	85.—
провізія від продажу книжок . . .	—	42.15
поїздки за книжками	—	80.—
чужі конта (переходове)	—	17.36
недобір з днем 31. XII. 1931 .	4.355.58	—
Зл	10.807.51	10.807.51

Предмет	Прихід	Розхід
Рік 1933		
Недобір з дня 31. XII. 1932. Зл	—	4.355.58
членські вкладки	346.35	—
передплата „Богословії“ . .	392.41	—
за видавництва	329.06	—
підмога від Ексц. Митрополита	2.000.—	—
зачети (переходове)	150.—	168.—
позичка від Богосл. Академії	64.80	—
печатання видавництв	—	2.282.68
адміністрація: порто, папір .	—	262.94
ремунерація редакції і адміні-		
страції	—	1.968.80
книжки, часописи, кліші . .	—	641.81
провізія від продажі книжок	—	53.—
переплет	—	18.16
недобір з днем 30. VI. 1933 .	6.468.35	—
Зл	9.750.97	9.750.97

III

НАУКОВА Й ВИДАВНИЧА ДІЯЛЬНІСТЬ

1. НАУКОВІ ЗБОРИ Й ЗАСІДАННЯ СЕКЦІЙ Б.Н.Т.

Наукова діяльність БНТ. виявилася назовні найвиразніше у видавничій діяльності Т-ва й на сторінках „Богословії“. Але велика частина цієї праці мала свій початок на Наукових Зборах і на засіданнях Секцій Т-ва. У протоколах одних і других засідань зберігаються крім цього сліди такої наукової праці, яка взагалі не виявилася на сторінках різних видавництв Т-ва, але яку безперечно мусимо зачислити до здобутків Т-ва. Цілий ряд викладів, відчитаних праць, дискусій і дезидератів є не лише доказом наукового життя Т-ва у минулому, але також товчком і вказівкою для дальшого розгорнення наукової спроможності Т-ва.

На Наукових Зборах відбулися такі виклади:

о. Теодосій Галущинський, ЧСВВ.: „Наука богословії і її завдання під нинішню добу“ (29. I. 1925 р.).

Др. Ярослав Гординський: „Нікейський Собор в українських пам'ятниках“ (11. XI. 1927 р.).

о. Др. Василь Масцюх: „Заручини в Галицькій Провінції“ (13. XI. 1929 р.).

о. Др. Йосиф Сліпий: „Дискусія про византийство“ (13. XI. 1929 р.).

о. Др. Андрій Ішак: „Захарія Копистенський і його Палінодія“ (30. XI. 1932 р.).

о. Др. Гавриїл Костельник: „Поняття матерії у старинних атомістів і у найновіших фізиків“ (30. XI. 1932 р.).

На наукових засіданнях Секцій відчитано такі праці, реферати і рецензії:

о. Др. Й. Сліпий: Реферат праці др. Артура Ляндграфа: „Partes animae norma gravitatis peccati“ (19. X. 1924 р. в Секції філософічно-догматичній).

о. Др. Й. Сліпий: „Про вплив св. Томи на орієнтальну теологію“ (19. X. 1924 р. в Секції філос.-догм.).

о. Др. Г. Костельник: „Про інтуїцію“ (4. I. 1925 р. в Секції філос.-догм.).

о. Др. Г. Костельник: Рецензія на працю о. др. Й. Сліпого: „Св. Тома з Аквіну і схоластика“ (4. I. 1925 р. в Секції філос.-догм.).

о. Т. Галущинський, ЧСВВ.: „Українські переклади св. Письма“ (4. IV. 1925 р. в Секції філос.-догм.)¹⁾.

о. Др. Й. Сліпий: „De principio spirationis S. Trinitatis“ (14. VI. 1925 р. в Секції філос.-догмат.).

о. Др. Й. Сліпий: „Num Spiritus S. a Filio distingueretur, si ab eo non procederet“ (23. XII. 1926 в Секції філос.-догм.).

о. Др. Г. Костельник: „Принцип тотожності основою всіх судів“ (8. XI. 1927 в Секції філос.-догм.).

Др. Яр. Гординський: „Нікейський собор в українській традиції“ (10. XI. 1927 в Секції історично-правничій).

о. Др. А. Іщак: „Погляд на дві томістичні школи“ (21. II. 1928 в Секції іст.-правн.).

Др. М. Чубатий: Реферат праці Бавмгартена: „Про хрещення Володимира“ (3. III. 1930 в Секції іст.-правн.).

о. Др. А. Іщак: „Ігнатій і Фотій у відношенні до Риму“ (16. XII. 1930 в Секції іст.-правн.).

о. Йосиф Скрутень, ЧСВВ.: Реферат про ісшиток нового церковного права, що вийшло досі як проєкт (3. III. 1932 р. в Секції істор.-правн.).

Др. Вол. Січинський: „Досліди над архитектурою собору св. Юра у Львові“ (5. X. 1932 в Секції іст.-правн.).

о. Др. А. Іщак: „Справа церковної лучности Риму і Візантії в часі між Фотієм а Керуларієм“ (28. XI. 1932 в Секції іст.-правн.).

Епископ др. Йосиф Боцян: „Плян діяльності Практично-Богословської Секції“ (23. V. 1924 в Секції практично-богословській).

о. Др. Спирідон Кархут: Реферат власної праці: „Граматика української церковно-словянської мови“ (11. XI. 1924 в Секції практ.-богосл.).

¹⁾ Засідання Секцій біблійної і філософічно-догматичної були спільні рід 1925 р.

На Наукових Зборах і на засіданнях Секцій прийнято також цілий ряд рішень і дезидератів, які у більшій чи меншій мірі вплинули на дальший хід наукового життя у Т-ві. Важніші з них такі:

Б Н Т. поведе працю над усталенням богословської термінології (29. I. 1925 — Науковий Збір).

Б Н Т. бере на себе обов'язок видавати богословські підручники (29. I. 1925 — Науковий Збір).

Б Н Т. вказало на потребу оснування греко-катол. Богословської Академії у Львові, як наукової установи вищого типу і звернулося з проханням до І. Е. Митрополита, щоби таку Академію оснувати (11. XI. 1927. — Науковий Збір).

У зв'язку з ювілеєм 150-літнього існування гр.-катол. Духовної Семинарії у Львові прийнято рішення, щоби підготувати збірник праць і спогадів, що відносяться до цієї установи (30. XI. 1932 — Науковий Збір).

Видвигнено плян влаштовувати з рамени БНТ. популярні відчити для ширших кругів української суспільности (19. X. 1924 — Філософічно-догматична Секція).

Порушено справу нового перекладу св. Письма з оригінальних текстів (4. IV. 1925 — Філософ.-догм. Секція).

Розглянено справу нових наукових видань і праць з ділянки логіки, догматики й патрології (24. II. 1930 — філософ.-догм. Секція).

Переведено підготовку Академії з нагоди ювілею Нікейського Собору (1. XII. 1925 — Історично-правнича Секція).

Рішено, щоби усі праці, призначені для „Богословії“ обов'язково переходили оцінку Секцій (16. XI. 1926 і 3. III. 1932 — Історично-правнича Секція).

Членам Секції доручено, щоби подавали звідомлення з перегляду різних журналів, вишукуючи там такі статті, які для даної Секції є особливо цікаві (16. XI. 1926 — Історично-правнича Секція).

Поставлено дезидерат до Ради БНТ., щоби для членів Т-ва відчинити наукову роботу (16. XI. 1926 — Історично-правнича Секція).

Порушено справу зладження історії поодиноких наших церков і парохій (16. XI. 1926 — Історично-правнича Секція).

Видвигнено справу відновлення Комісії для скодифікування канонічного права нашої Церкви, головню супружого й рішено звернутися в цій справі до Єпископату, щоби таку Комісію по-

кликано до життя (16. XI. 1926 і 17. XI. 1927 — Історично-правнича Секція).

Видвигнено справу історії віденської і львівської Духовних Семинарій та постановлено скликати в цій справі анкету (21. II. 1928 — Істор.-правн. Секція).

Вказано на потребу видавання поглядових праць з ділянки історії нашої Церкви (5. IV. 1932 — Істор.-правн. Секція).

Переведено дискусію на тему потреби молитов в живій українській мові і на тему потреби поглиблення знання церковно-словянської мови серед наших священиків (23. V. 1924 — Практично-Богословська Секція).

З приводу смерті Еп. др. Йосифа Боцяна рішено дати до „Богословії“ статтю п. з. „Огляд письменської діяльності еп. Й. Боцяна“ (22. I. 1927 — Практично-Богословська Секція).

Вказано на потребу нового поправленого єрейського молитвослова, згідно з грецькими текстами й намічено плян праці для оброблення і видання такого молитвослова (22. I. 1927 — Практ.-Богосл. Секція).

Здійснено плян видання нового „Служебника“ в обробленню о. проф. др. С. Кархута, „Катихитики“ о. Юл. Дзеровича і „Похоронних Проповідий“ о. др. Я. Левицького (22. III. 1930. Практ.-Богосл. Секція).

Вказано на потребу видання молитвослова для середньо-шкільної молоді й рішено в цій справі почати приготування в порозумінню з Товариством ОО. Катихитів у Львові (24. III. 1932 — Практ.-Богосл. Секція).

Інші рішення Наукових Зборів і Секцій мають або організаційний або репрезентативний характер і тому в цім розділі про них не згадано.

К. Ч.

2. ПОЧЕСНІ Й ДІЙСНІ ЧЛЕНИ Б.Н.Т.

БНТ. іменувало досі одного почесного члена та обєднало 37 дійсних членів, наукових працівників в чотирьох Секціях Товариства: біблійній, філософічно-догматичній, історично-правничій та практично-богословській. З об'єднаних досі 37 дійсних членів трьох спочиває вже вічним сном. Нижче подається дати з життя та наукової праці почесного й дійсних членів. Основою до цих дат послужили відповіді на анкетний листок,

та не про всіх дійсних членів можна було подати вичерпуючі дані тому, що не від усіх наспіли відповіді. Задля цієї тільки причини про деяких дійсних членів заподано дані в скороченні.

А. Почесний Член:

Митрополит Андрей Шептицький, — почесний член БНТ. від 1926 р.

Уродився 29. VII. 1865 р. в Прилбичах у заможній графській родині, з батька Йвана та матері Софії з Фредрів. Іспит зрілості зложив у Кракові 1883 р. Зараз по maturі хотів вступити до монастиря ОО. Василіян, а коли батько спротивився, вступив до війська. Та спочатком 1884 р. захворів тяжко на шкарлятину; недуга тривала кілька місяців і стала причиною звільнення його з війська. Тоді віддався студіям права на університетах в Кракові та Братиславі (Breslau). У 1888 р. досягнув ступінь доктора права (*utriusque iuris*). В часі своїх студій багато подорожував, між іншим до Риму та Києва. Ці подорожі мали великий вплив на його покликання до духовного життя та на його національні переконання. В Києві зазнайомився з визначним професором університету Волод. Антоновичем, а в Москві з руським філософом Соловйовим. В 1888 р. вступив до монастиря ОО. Василіян та розпочав новіціят в Добромилі. По скінченні того ж, почавши від 1890 р. студіював богословію в Колегії ОО. Єзуїтів в Кракові, де в 1892 р., зложив іспит *ad gradum*, що є рівнозначне з досягненням ступеня доктора. Того ж року, дня 13 серпня зложив в Кристинополі торжественні монаші обіти, через які правно й канонічно став влучений між вірних греко-католицького обряду, а 22 серпня рукоположено його на пресвитера. Як єромонах займав в Чині Василіян різні відповідальні становища до ігуменату львівського дому включно (в 1896 р.). В 1898 р. став професором моральної і догматики в кристинопільській монастирі, де відбувалися богословські студії. Дня 2 лютого 1899 іменував його Апостольський Престіл Епископом станиславівської Епархії, а 20 вересня 1899 інтронізувався на станиславівський єпископський престіл. Дня 31 жовтня 1900 р. іменовано його Галицьким Митрополитом, а 17 січня 1901 р. інтронізувався на митрополичий престіл.

Митрополит Андрей був основником або меценатом-добродієм різних українських, церковних і національних установ; він був теж меценатом-добродієм не тільки студентів богословії, що сту-

діювали на заграничних університетах, але також студентів світських виділів, а передусім малярів.

Заслуги Митрополита Андрея для науки й штуки дуже великі, з яких, з огляду на їх небуденне загально-національне значіння, вибиваються передусім дві, а іменно: 1) основання в 1913 р. Національного Музею у Львові, та 2) основання в 1928 р. Богословської Академії у Львові. До цих заслуг треба зачислити призбирання на становищі Єпископа станиславівської Епархії 4000 томів книжок та рукописів і передачу їх до бібліотеки станиславівської Капітули; до них належить теж уфундування бібліотеки ОО. Студитів, до якої передав 10.000 томів, переважно з византійсько-словянської ділянки. Над започаткуванням і вивінуванням тих бібліотек працював Митрополит Андрей з цею метою, щоби створити огнище більше розвиненої наукової праці між українським клиром. До цих заслуг треба зачислити створення в Римі 1921 р. української історично-церковної місії, якої завданням було повишукувати, скатальювати та скопіювати збережені в римських архівах, як Ватиканським, Пропаганди, прилюдних, визначних родів, документи, що торкаються Київської Митрополії та престолів єпископів суфраганів аж до часу найбільш зближеного до нашого. Зібраний матеріал мав бути опублікований п. з.: *Ecclesiae Ruthenae Monumenta Romana aliaque*. До 1921 р. скатальюовано поверх 6000 документів і скопійовано та сколяціоновано поверх 3000. Велику частину цієї праці доконав сам Митрополит, що мав звичай щороку їздити до Риму на один або два тижні та вишукувати в архівах названі документи. Митрополит сам переглянув архів Пропаганди, призбирав документи аж до XVII ст. до Митр. Венямина Рутського.

Побіч численних та важких обов'язків управи львівською Архиєпархією та галицькою Провінцією, Митрополит Андрей не залишав наукової праці. Її плодом є:

1) З історії і проблем нашої штуки. „Діло“ Ч.Ч. 279, 280, 281 з 1913 р.

2) Божа сійба. Жовква 1913.

3) Аскетичні твори св. Отця Василя Великого. Переклав з грецького Митрополит Андрей Шептицький. Том IV—V Праць Бог. Наук. Тов-а. Львів.

4) Божа Мудрість. I часть. Львів 1932 (II часть підготовляється до друку).

5) Поверх 60 пастирських листів, в яких Митрополит обгово-

рює не лише духові, але й дочасні справи клиру, народу та ріжних його станів.

6) *Memoire sur la question ruthéne présenté aux Illustriissimes Archevêques et Evêques du Canada.* Zovkva 1911.

7) *La mission du monachisme dans la question de l'Union des Eglises.* Виклад виголошений на папським Орієнтальнім Інституті 18. II. 1921, друкований в арабським перекладі в „*Al Massarrat*“ 1921, т. VII, а в оригінальнім французьким тексті в „*Stoudion*“ 1923, т. I.

8) *Le rôle des Occidentaux dans l'oeuvre de l'Union des Eglises.* „*Stoudion*“ 1926, III і 1927, IV.

9) *La restauration du monachisme slave.* „*Les Questions Missionnaires*“, Fasc. 2. Lophein—lez Bruges 1923.

10) *La psychologie de l'Union.* „*La revue catholique des idées et des faits*“, Nr. 31, 1925.

11) Величезна кількість зібраних і переписаних матеріалів до історії Унії, зложених в Нац. Музею і Архіві, що саме порядкується в Митр. Палаті.

Б. Дійсні Члени:

Біблійна Секція:

О. Др. Теодосій — Тит Галушинський, — ЧСВВ., член-основник БНТ., Голова БНТ. до 1926 р., дійсний член — основник і заступник голови біблійної Секції від 1923 р.

Уродився в Бучачі 14. IV. 1880 р. з батьків о. Миколи й Станислави з Волянських. Середню освіту почав у Бучачі в 1889 р. в гімназії ОО. Василян. Іспит зрілости зложив в Тернополі 1898 р. Богословські науки студював на університетах у Львові, Відні, а від 1905 р., як священик вже, у Фрибурзі в Швайцарії, опісля знов у Відні та Інсбруці. Ступінь доктора богословії осягнув на університеті у Відні 1906 р. Вступивши 1908 р. до Чину ОО. Василян, в 1912 р. удався до Риму, щоби на папським Біблійнім Інституті спеціалізуватися в біблійних науках. В 1915 р. повернув до Галичини й працював на львівському університеті, найперше як заступник професора, а опісля як адюнкт. В 1919 р. прийнято його габілітаційну працю „*De urbis Babel exordiis ac de primo in terra Sinear regno*“. Від 1920—1925 р. займав становище ректора Духовної Семинарії у Львові, а опісля був вибраний ігуменом монастиря Св. Онуфрія у Львові. Від 1920—1928 р. викладав Св. Письмо Нов. Завіту на богословсько-

му виділі Духовної Семинарії. В 1928 р. іменував його Митрополичий Ординаріат звичайним професором Богословської Академії, де викладав аж до 1931 р. включно Св. Письмо Нового Завіту. В академічній році 1931/32 покликано його на духовника української колегії в Римі.

Його наукові праці:

1) De urbis Babel exordiis ac de primo in terra Sinear regno. — Львів 1919.

2) Значіння св. Письма в проповідництві. Гомілетично-біблійна студія. Львів 1923.

3) Історія біблійна Старого Завіта. Часть I: Від сотворення світа до смерти Мойсея. Жовква 1914; Часть II: Від виходу з Єгипту до смерти Соломона. Жовква 1924.

4) De ucrainis S. Scripturae versionibus. Leopoli 1925 (відбитка „Богословії“).

5) Притча про „Доброго пастиря“ (Йоан Х, 1—16). „Добрий пастир“ I, 1931.

6) Апостольські покликання в Євангеліях. „Добрий Пастир“ 1931, 1932, 1933.

Крім цього писав ще популярно-наукові брошури на релігійні теми. Тепер присвячує свою увагу студіям св. Письма (текст і егзегеза) та дослідям над текстом і обрядами церк.-слов. Служби Божої.

Др. Василь Лаба, — член-основник БНТ. та дійсний член біблійної Секції від 1929 р.

Уродився 1. IX. 1887 в Бертешеві, пов. Бібрка, з родичів Михайла й Анни з Диких. Іспит зрілости зложив в академічній гімназії у Львові 1906 р. Богословію студіював на університетах у Львові (4 семестри), в Інсбруці (4 сем.) та Відні (2 сем.), а філософію у швейцарськй Фрибурзі (3 сем.). В 1914 р. досягнув ступінь доктора богословії на університеті у Відні. В 1912 р. рукоположений на священика займав різні церковні посади. Від 1919—1920 займав уряд генерального Вікарія Української Галицької Армії. Від 1921 р. сповняє обов'язок катихита середніх шкіл у Львові. В 1926 р. іменований віцеректором Гр.-кат. Духовної Семинарії, а 1932 р. крилошанином Гр.-кат. Митрополичої Капітули у Львові. Від 1921 р. викладає введення до св. книг Нового Завіту, біблійну герменевтику й патрологію спочатку на богословськй виділі

при гр.-кат. Духовній Семинарії у Львові, а від 1928 р. на Богословській Академії, що її звичайним професором зістав іменований 1932 р.

Його наукові праці:

1) Біблійна герменевтика. Праці Гр.-Катол. Богосл. Академії т. VI.

2) Патрольоґія. Ч. I: Початкова, донікейська доба. Ч. II: Розцвітна доба. Праці Гр.-Катол. Богосл. Академії т. IX, X.

3) Оцінки й дрібні причинки в „Богословії“ та статті в „Ниві“.

Тепер присвячує свою увагу розробленню патрольоґії в українській мові.

О. Др. Тит Мишковський, — член-основник БНТ., дійсний член — основник і голова біблійної Секції від 1923 р.

Уродився 4. X. 1861 р. в Перегримці, перемиської єпархії, з родичів о. Івана й Іванни з Дуркотів. Іспит зрілости зложив в гімназії в Перемишлі. Богословські науки студював у Відні, де промувався на доктора богословії 1889 р; крім того слухав впродовж 8 семестрів виклади на філософічному відділі віденського університету. В 1885 р. був рукоположений на священика у Перемишлі. В 1892 р. прийнято на богословським відділі львівського університету його габілітаційну працю на доцентуру біблійних наук „Chronologico-historica introductio in Nov. Testamentum“, але доцентуру одержав щойно 1899 р. В 1903 р. був іменований надзвичайним, а 1908 р. звичайним професором біблійних наук богословського віділу львівського університету. Обовязки професора біблійних наук на львівському університеті сповняв аж до розвалу Австрії 1918 р. — Домаганню польської влади в часі, коли рішалася доля Східньої Галичини, щоби зложив присягу вірності, відмовив і тому був усунений з професури та 1931 р. позбавлений належної йому вислуженини. В 1920 р., при творенні богословського віділу при Гр.-Кат. Духовній Семинарії, Митрополичий Ординаріят поручив йому викладати біблійні науки Ст. Завіту; цей обовязок сповняє він по нинішній день з тим, що від 1928 р. викладає свій предмет на Богословській Академії. В першій році існування богословського віділу при Гр.-кат. Духовній Семинарії був він його деканом. В 1928 р. був іменований звичайним професором Богословської Академії.

Від академ. року 1931/32 почавши, сповняє уряд декана теологічного виділу Богословської Академії, вибраний поновно професорською колегією.

Його наукові праці:

1) Chronologico-historica introductio in Novum Testamentum. Leopoli 1892.

2) De ratione litterarum A. T. in Cantico Mariae conspicua. Leopoli 1901.

3) Двѣ науки — истина едина. Въ отвѣтъ на статію: „Двѣ науки“ з журналу „Живая мысль“. Львовъ, 1904.

4) Isaiae liber in versionibus Graeca LXX et Latina Vulgata et Palaeoslavica exhibitus et explicatus. Leopoli 1907.

5) Нашъ обрядъ и облатиненіе его. Съ добавленіемъ: Жалкая защита облатиненія. Відбитка із „Церковного Востока“. Львовъ 1913.

6) Изложеніе цареградской литургіи (св. Василя Великого и св. Йоана Златоустаго) по ея древному смыслу и духу. Львовъ 1926.

Крім цього писав ще статті та записки в журналах „Богословскій Вѣстникъ“ (1900—1902) і „Церковний Восток“ (1911—1914).

Філософічно-Догматична Секція:

О. Др. Гавриїл Костельник, — член-основник БНТ., дійсний член — основник філософічно-догматичної Секції від 1923 р.

Уродився 1886 р. в Руському Керестурі в Югославії (перед світовою війною Р. Керестур мав назву Бач-Керестур і належав до Угорщини), з родичів Теодора й Анни Макай, середньо-заможних селян. Гімназійну науку побирав у перших двох класах у гімназії в Віпковцях (Славонія), а в прочих класах у гімназії в Загребі, де зложив іспит зрілості. Богословію студіював через перші два семестри на університеті в Загребі, а опісля у Львові, філософію студіював через один семестер на університеті у Львові, а опісля на університеті в Фрибурзі в Швайцарії, де досягнув ступінь доктора зі систематичної філософії як головного предмету, а з історії філософії та славістики, як побічних предметів. В 1915 р. нострифікував докторат на львівському університеті. Рукоположений 1913 р. на священника, займав пост катихита середніх шкіл у Львові. Від 1920—1928 р. викладав філософію

на богословським виділі при Гр. Кат. Духовній Семінарії у Львові, а від 1928—1930 р. на Богословській Академії. В повоєнний період до 1930 р. був головним редактором „Ниви“.

Його розвідки і праці:

- 1) Шевченко з етично-релігійного становища. Львів 1910.
- 2) Книга проповідника. (Кохелет). „Нива“ 1912.
- 3) Поняття негачії і нічого. „Альманах укр. богословів“. Львів 1914.
- 4) Християнство й демократизм. „Нива“ 1918.
- 5) Границі демократизму. Львів 1919.
- 6) Теорія Айнштайна. „Богословія“ 1923.
- 7) Границі вселенної. Львів 1924.
- 8) Сотворення. „Нива“ 1923—1924.
- 9) Три розправи про пізнання. Жовква 1925.
- 10) Християнська апольоgetика. Львів 1925.
- 11) Психольогія віри. „Нива“ 1926—1927.
- 12) Спір про епиклезу між Сходом а Заходом. Львів 1928.
- 13) Das Prinzip der Identität. Grundlage aller Schlüsse. „Богословія“ VII, 1929.
- 14) Ordo logicus. Львів 1931.
- 15) Зародкова душа. Львів 1931.
- 16) Поняття матерії в старинних атомістів і в нинішній фізиці. „Богословія“ 1932.

Крім цього писав ще поезії, драми, оповідання, літературні критики, рецензії та публіцистичні статті бачманським діалектом, хорватською і українською мовами, видаючи їх то окремими книжками, то поміщуючи в різних журналах та часописах, як пр. „Luč“, „Hrvatska Smotra“, „Prosvjeta“, „Naše Kolo“, „Hrvatska Duša“, „Нива“, „Богословія“, „Дзвони“, „Мета“, „Діло“.

О. Др. Артур Ляндграф, — дійсний член філософічно-догматичної Секції від 1932 р.

Уродився 27. II. 1895 р. в Травстайн (Горішня Баварія), з родичів державного-залізничного надінженера Михайла й Олександри з Гергенридер. Іспит зрілості зложив в Норимбергії (Nürnberg) в 1913 р. Філософію студіював на університетах в Римі, на Грегоріанум, і в Інсбруці, де досягнув в 1916 р. ступінь доктора філософії. Опісля студіював богословію в Інсбруці та в Римі, на Грегоріанум, де досягнув ступінь доктора богословії в 1920 р. Свої студії завершив дволітнім курсом magisteri-ї в Римі, на папським

Григоріянським Університеті, габілітуючись там в 1922 р. на основі запропонованої праці на доцента (magister aggregatus). Від 1924 р. займає посаду професора догматики на університеті в Бамберґ.

Наукові праці:

- 1) Das Wesen der lässlichen Sünde In der Scholastik bis Thomas von Aquin. Bamberg, Görresverlag 1923.
- 2) Partes animae norma gravitatis peccati. Leopoli 1925.
- 3) Dogmenentwicklung. Frankfurt a. M. 1929.
- 4) Laborantis Cardinalis opuscula. Bonn, Haustein 1932.
- 5) Der Glaube, der rechtfertigt. Frankfurt a. M. 1933.
- 6) Крім цього містив наукові розвідки, що їх число доходить до 44, в різних європейських і позаєвропейських наукових журналах, а то: „Theologie u. Glaube“. Paderborn 1922, 1923, 1931; „Zeitschrift für kath. Theologie“. Innsbruck 1924, 1927, 1928, 1929, 1930, 1931, 1933; „Bogoslovni Vestnik“. Laibach 1924; „Biblica“. Rom 1924, 1929, 1933; „Divus Thomas“. Freiburg 1926, 1927, 1933; „Philosophisches Jahrbuch“. Fulda 1927; „Scholastik“. Freiburg i. Br. 1928, 1929, 1931, 1933; „Wissen u. Glaube“ 1928; „Recherches de théologie ancienne et médiévale“. Louvain 1929, 1930, 1931; „Theologische Quartalschrift“. Tübingen 1929; „The New Scholasticism“. Washington D. C. 1929, 1930; „Melanges Mandonnet“. Paris 1930; „Collectanea Franciscana“ Assisi 1931, 1933; „Revue des sciences philosophiques et théologiques“. Paris 1931; „Ephemerides liturgicae“. Rom 1931;
- 7) Опрацював багато статей до „Lexikon für Theologie und Kirche“ та рецензій до журналів „Theologische Revue“, „Klerusblatt“, „Zeitschrift für kath. Theologie“, „Philosophisches Jahrbuch“.

Особливу увагу присвячує тепер літературі та історії догм з доби вчасної схоластики, займаючись *Школою Абелярда*, про яку кількатомовий твір знаходиться в друці.

О. Др. Йосиф Сліпий, — член-основник БНТ., дійсний член-основник філософічно-догматичної Секції та її секретар, редактор наукового тримісячника „Богословія“ від 1923 р. та голова БНТ. від 1926 р.

Уродився 17. II. 1892 р. в селі Заздрість, теребовельського повіту, з родичів Івана й Анастасії з Дичковських. Іспит зрілості з відзначенням зложив 1911 р. у тернопільській українській гімназії. Богословію студював спочатку у Львові, а опісля в Інсбруці, де на теологічному відділі досягнув 1918 р. ступінь доктора,

а 1923 р. на основі праці „Die Trinitätslehre des bysantinischen Patriarchen Photios“ габілітувався. Рукоположений на священика 1917 р. Студіював ще на філософичнім виділі інсбруцького університету від 1917—1919 стислу філософію, фізіологію та мистецтво, а від 1920 р. продовжував свої студії на папських університетах в Римі — Орієнтальному Інституті, Анджелікум та Грегоріанум, на яким покінчив дволітній курс магістерії догматики, осягнувши по предложенні праці „De principio spirationis in SS. Trinitate“ ступінь „magister aggregatus“ (прив. доцент). Від 1922 р. викладає догматику, спочатку на богословському виділі при Духовній Семінарії, а від 1928 р. як звичайний професор на Богословській Академії, якої першим ректором був 1929 р. іменованим на три літа, а 1932 р. знова на слідуючі три літа. В 1926 р. був іменований ректором Духовної Семінарії у Львові і це становище займає досі; того ж року став з вибору членом Кураторії Національного Музею і головою БНТ. В 1930 р. був іменований дійсним членом Наук. Т-ва ім. Шевченка, а 1931 р. був вибраний заступником голови Українського Католицького Союзу. Як ректор Духовної Семінарії відбував наукові подорожі по Польщі, Чехословаччині, Австрії, Німеччині, Італії, Швейцарії, Франції та Бельгії. — Редагує крім „Богословії“ ще „Праці Б. Н. Т-ва“, „Праці Богословської Академії“, „Видання Богословії“, „Аскетичну Бібліотеку Гр.-кат. Духовної Семінарії“, а від 1929 р. належить до редакції „Ниви“.

Наукові праці:

1) Die Trinitätslehre des bysantinischen Patriarchen Photios. Innsbruck 1923.

2) De principio spirationis in SS. Trinitate. 1924.

3) De amore mutuo et reflexo in processione Spiritus S. explicanda. Львів 1923 р. (Видання „Богословії“).

4) Св. Тома з Аквіну і схоластика. Львів 1925 р. (Вид. „Богословії“).

5) Num Spiritus Sanctus a Filio distinguatur, si ab eo non procederet? Львів 1928 р. (Вид. „Богословії“).

6) Directiones quaedam progressum theologicum in Oriente spectantes. „Acta Congressus Pragensis“ 1929 (також в „Богословії“ Т. VII).

7) Крім цього поміщував ще статті й оцінки книжок в „Ниви“ від 1913 р., „Ділі“, „Меті“, „Zeitschrift für Kathol. Theologie“, статті

в „Богословії“, та опрацював і видав збірку статей аскетичного напрямку п. з.: „Шляхом Обнови“, Львів 1928 та брошури „Б. Н. Т-во і його статuti“, Львів 1924 і про Бог. Академію у Львові п. з.. „Гр.-кат. Богословська Академія і її статuti“, Львів 1929 р. та друге видання Львів 1933.

О. Др. М. Шмавс, — дійсний член філософсько-догматичної Секції від 1932 р.

Уродився 17. VII. 1897 з родичів Григорія і Розини з Пфундмаір. Іспит зрілості зложив 1916 р. в Розенгайм. Філософію і богословію студював на університетах у Фрайзінг та Монахіїм (München), де й осягнув ступінь доктора богословії в 1924 р. В 1922 р. був рукоположений на священика. По відбутій подорожі для студій по Італії та Франції, габілітувався в 1928 р. та став надзвичайним професором на університеті в Празі. В 1931 р. відбув подорож для студій по Англії, а в 1933 р. зівстав іменований звичайним професором на університеті в Мінстер.

Наукові праці:

1) Die psychologische Trinitätslehre des hl. Augustinus. Münster 1927.

2) Der liber propugnatorius des Thomas Anglicus u. die Lehrunterschiede zwischen Thomas von Aquin u. Duns Scotus; II Teil: Die Trinitarischen Lehrdifferenzen. Münster 1930.

3) Augustinus u. die Trinitätslehre Wilhelms von Ware — in Aurelius Augustinus, Festschrift der Görresgesellschaft zum 1500. Todestage des hl. Augustinus. Köln 1930.

4) Die Trinitätslehre des Fulgentius von Ruspe in Charisteria Alois Rzach zum 80. Geburtstag dargebracht. Reichenberg 1930.

5) Aurelii Augustini liber de videndo Deo seu Epistula 147. Bonn 1930 (Florilegium Patristicum 23).

6) Aurelii Augustini liber de beata vita. Bonn 1931 (Florilegium Patristicum 27).

7) Aurelii Augustini ad Consentium epistula. Praemissa est Consentii ad s. Augustinum epistula. Bonn 1933 (Florilegium Patristicum 33).

8) Kykeley cuiusdam adhuc ignoti auctoris anglici ineunte saeculo XIV florentis. Quaestio de cooperatione divina. Leopoli 1932.,

Крім цього поміщував розвідки в наукових журналах — „Recherches de théologie ancienne et médiévale“ 1931, 1932, 1933; „Antonianum“ 1932; „Divus Thomas“ 1932; „Franziskanische Studien“

1932; „Rivista di filosofia Neo-scholastica“ 1931; „Bogoslovni Vestnik“ 1932; „Collectanea Franciscana“ 1933, та опрацював більшу кількість статей в „Lexikon für Theologie und Kirche“.

Помер:

О. мітрат Олександр Лешкович-Бачинський, дійсний член-основник і голова філософічно-догматичної Секції від 1924 р.

Уродився 1844 р. в Сороцьку, скалатського деканату. Іспит зрілості здав в Бережанах. Богословські студії покінчив у Львові. В 1867 р. був рукоположений на священника та займав до 1873 р. різні церковні посади. В 1873 р. був іменований віцеректором Гр.-кат. Духовної Семинарії; рівночасно викладав на львівському університеті катихитику й дидактику. Був редактором „Руського Сіону“. В 1883 р. став ректором Духовної Семинарії у Львові; цей уряд займав до 1893 р., в яким був іменований крилошанином Гр. Кат. Митрополичої Капітули та канцлером М. Консисторії. Завдяки його трудам і заходам як ректора, поставлено державним коштом новий величавий будинок Духовної Семинарії та 1889 р. віддано його до вжитку. Як крилошанин займав він передові становища в Митрополичій Капітулі; був архипресвітером, предсідником Митрополичої Капітули, довголітнім генеральним Вікарієм. При всіх своїх різнородних обов'язках не забував за науку; в 1898 р. взявся до видавання „Богословської Бібліотеки“. Помер 9 червня 1933 р.

Його наукові праці:

- 1) Служебникъ святительскій. Львѡвъ 1886, стр. 172.
- 2) Короткій викладъ Богословія догматичного основного и частного изъ знаменитшихъ авторовъ. Львѡвъ 1898, стр. 706.
- 3) Короткій викладъ католицкого Богословія морального (Етики католицкой). Львѡвъ 1899, стр. 800.
- 4) Право церковне. Львѡвъ 1900, стр. 766.
- 5) Богословіе пастирске. Львѡвъ 1902, стр. 1064.
- 6) Святе Письмо Старого и Нового Завѣта (з поясненнями Др. Івана Бартошевського). Львѡвъ 1900—1908, VII тт.
- 7) Практичный провѡдникъ для священникѡвъ. Львѡвъ 1910, стр. 844.
- 8) Псалтирь въ язицѣ церковно-словенскомъ съ переводомъ на языкъ народно-рускій. Львѡвъ 1903, стр. 285.

9) Новый Заѣтъ Господа нашего Исуса Христа въ языцѣ церковно-словенскомъ съ переводомъ на языкъ народно-рускій. Львѡвъ 1903 стр. 992.

10) Конкордат заключений між Апостольською Столицею а президентом Річипосполитої польської дня 10 лютого 1925 р., ратифікований польським соймом і обов'язуючий з днем 2 серпня 1925 р. Львів 1925, стр. 54.

Крім цього в рукописах залишився єще переклад кодексу церковного права.

Історично-правнича Секція:

Амвросій Авреліян Наленч-Андрохович, — дійсний член історично-правничої Секції від 1932 р.

Уродився 5. X. 1879 в містечку Лисці, богородчанського повіту, з батька Антона, пароха Лисця, та матері Марії з Глинських. Іспит зрілості зложив в польській гімназії в Станиславові 1898 р. В рр. 1898—1902 студіював право на університетах у Львові та Кракові, цікавлячись рівночасно викладами з української та польської літератури; з права зложив три державні іспити. В рр. 1904—1908 студіював філософію на філософічному факультеті у Львові; свої студії завершив іспитом на вчителя середніх шкіл з української мови та класичної філософії. По скінченні університетських студій вчителював в середніх школах, в українській гімназії в Коломиї, академічній гімназії у Львові, в польській гімназії в Тереховлі і українській гімназії в Перемишлі; від 1913 до 1927/8 р. учив української мови в мужеській державній учительській семінарії та польській державній жіночій учительській семінарії в Станиславові. Від 1928—1931 р. був директором державної учительської семінарії в Сокалі, а від 1931 р. займає становище директора II держ. вчительської жіночої семінарії у Львові. Від 1923 р. є дійсним членом філософічної Секції Наук. Тов-а ім. Шевченка.

Його наукові праці:

1) Іван Лаврівський. Один з піонерів укр. відродження в Галичині (1773—1820). Зап. Н. Т. Ш. т. CXXVIII.

2) Іван Горбачевський (1743—1806). Збірник львів. Ставропігії т. I. Львів 1920.

3) Львівське „Studium ruthenum“. Зап. Н.Т.Ш. т. CXXXI, CXXXII, CXXXVI, CXXXVII, CXLVI, CL.

4) Із минулого академічної гімназії у Львові. „Українська Школа“ Р. 1, т. III, сш. 7—9. Львів 1925.

5) Іллірська друкарня О. Л. Курцбека у Відні. Причинки до історії кириличного друкарства у Відні. Зап. Н.Т.Ш. т. СЛ.

6) Образки з історії середнього шкільництва в Галичині в XVIII і XIX ст. Зап. Н.Т.Ш. т. С.

7) Рецензії на шкільні підручники. „Наша Школа“, Р. IX, сш. 3—4. Львів 1918.

8) Готова праця „Віденське Варвареум“ (1774—1784) по причині недостачі фондів знаходиться ще в рукописі.

Тепер присвячує свою увагу дослідям над історією середнього шкільництва в Галичині (XVIII—XIX ст.), над історією акад. гімназії у Львові та над історією вищого уніятського духовного шкільництва.

О. мітрат Тит Войнаровський, — дійсний член історично-правничої Секції від 1929 р.

Уродився 16. II. 1856 р. в Ляцькім шляхоцькім, товмацького повіту, з родичів о. Петра й Франціски з Лопатинських. Гімназійні науки побирав у Станиславові, богословію студював у Львові та покінчив її 1877 р. В 1906 р. стає з вибору послом до австрійського парляменту з округу Коломия, Снятин, Косів. В 1905 р. бере участь, як провідник одної групи, в паломництві до Єрусалиму. В 1910 р. іменований крилошанином гр.-кат. Митрополичої Капітули у Львові, 1918 р. пралатом, а в 1926 р. мітратом. В 1931 р. іменує його Господарська Академія в Подєбрадах доктором honoris causa в признанні для його наукових праць з ділянки економічних наук. Від 1910 р. веде генеральну адміністрацію Митрополичих дібр. О. Мітрат є або основником або видним членом управи майже всіх центральних, українських, господарських установ. Від 1917 р. з малими перервами є він головою „Сільського Господаря“. Від 1911 р. є головою „Фонду вдів і сиріт по священниках“. О. Мітрат у своїх наукових працях і практичній діяльності працює над господарським відродженням українського народу і тому галицькі Українці вважають його батьком української економії і практичної господарської діяльності.

Наукові праці:

1) Das Schicksal des ukrainischen Volkes unter polnischer Herrschaft. Bd. I.

2) Вплив Польщі на господарський розвій України-Руси. Львів 1910.

3) Як земля наша стає не наша.

В перших двох працях обговорює він також історію гр. кат. Церкви й духове та матеріяльне положення українського духовенства. — Під теперішню пору викінчує II-ий том: *Das Schicksal des ukrainischen Volkes unter polnischer Herrschaft*.

О. Др. Василь Гаджега, — дійсний член історично-правничої Секції від 1929 р. Священик з Ужгорода на Закарпатській Україні.

Його наукові праці:

1) Додатки к історії Русинів и руських церковей в Мармарошѣ. Ужгород 1922.

2) Додатки к історії Русинів и руських церковей в Ужанской Жупѣ. Студії історично-архивнѣ. Ужгород 1924.

3) Додатки к історії Русинів и руських церковей в Жупѣ Угоча. Ужгород 1927 р.

4) Додатки до історії русинів и руських церковей в був. Жупѣ Землинскій. Науковий Збірникъ Т-ва „Просвѣта“. Ужгород за рр. 1930—31.

О. Др. Лев Глинка, — дійсний член історично-правничої Секції від 1932 р. та скарбник БНТ. від 1931 р.

Уродився 1. VIII. 1893 р. в Осмолоді-Перегінсько, долинського повіту, з родичів Юрка й Анни з Романчукевичів. Іспит зрілості зложив у Відні 1915 р. Від 1914—1920 рр. брав участь у світовій воєнній кампанії та українсько-польській війні, як австрійський і український старшина. Від 1921 — 1924 р. студював право на правничім виділі, приватного українського університету у Львові. Від 1925 студював богослов'я на богословськім виділі при Гр. кат. Духовній Семинарії у Львові. В 1928 р. рукоположений на священика завершував свої богословські студії в Римі, спеціалізуючися в канонічнім праві на папськім Григоріянськім Університеті, на якому в 1930 р. досягнув ступінь доктора канонічного права. Підчас студій в Римі відбув в 1929/30 р. однорічну практику адміністративного церковного права в „Studio del diritto ecclesiastico amministrativo“ при Св. Конгрегації Собору, та процесового права при „Sacra Rota Romana“. — В 1930/31 студював в Римі східне церковне право в бібліотеках Ватикану та папського Орієнтального Інституту. Від 1931 р. викладає кано-

нічне право на Богословській Академії у Львові, на якій в 1933 р. габілітувався на основі предложенної праці „De potestate episcoporum...” і був іменований доцентом канонічного права.

Наукові праці:

1) Становище Католицької Церкви до цивільних супруж і розводів та новий проєкт польської кодифікаційної Комісії. „Богословія” 1932, кн. 1.

2) De potestate episcoporum necnon de praerogativis metropolitanae potestatis in bona ecclesiae temporalia in Oriente novem primis saeculis. Львів 1933 (відбитка „Богословія”).

3) Статті та рецензії в „Ниві” та „Богословія”. Свою увагу присвячує церковному законодавству греко-католицької Церкви та української Церкви взагалі.

Др. Ярослав Гординський-Антонович, — дійсний член історично-правничої Секції від 1925 р.

Уродився 22. VII. 1882 р. в Склі, яворівського повіту, з батька Дмитра, пароха Скла (тепер гароха Кульчиць, коло Самбора), та матері Олени з Голодинських. Іспит зрілості зложив в академічній гімназії у Львові 1900 р. В 1900 — 1904 рр. студював на філософських факультетах у Львові та Відні. Свої університетські студії завершив в 1904 р. учительським іспитом з української мови й класичної філології, а в 1910 р. ступенем доктора філософії на університеті у Львові. По скінченні університетських студій учителював через 7 літ в українській гімназії в Коломиї, а від 1912 р. в академічній гімназії у Львові. Від 1914 р. є дійсним членом, а від 1932 р. і заступником директора філологічної Секції Н. Т. Ш. у Львові. Є також членом деяких Комісій В.У.А.Н. у Києві.

Важніші його наукові праці:

1) Іван Гушалеви́ч і його літературна діяльність. Львів 1905.

2) Причинки до студій над „Енеїдою” І. Котляревського Ч. I, II. Коломия 1907, 1908.

3) До біографії і характеристики Миколи Устияновича. Зап. Н.Т.Ш. т. CIV.

4) Віденська гр. кат. духовна семінарія в 1852—55 рр. Зап. Н.Т.Ш. т. CXV.

5) Шевченко і Красінський. Зап. Н.Т.Ш. т. CIX—CXX.

6) Основання гр. кат. церкви в князівстві Люка в Італії. Зап. Н.Т.Ш. т. СХХV.

7) Слова Св. Єфрема Сіріна в перемиських пергаминових листках поч. XIV ст. Зап. Н.Т.Ш. т. СХХVI, СХХVII.

8) „Владимір“ Теофана Прокоповича. Зап. Н.Т.Ш. т. СХХХ—СХХХII.

9) Кулішеві переклади драм Шекспіра. Зап. Н.Т.Ш. т. СХLVIII.

10) Акад. Кирило Студинський як дослідник літератури XVI й XVII ст. Зап. Н.Т.Ш. т. ХСІХ—С.

11) До історії культурного й політичного життя в Галичині в 60-их рр. XIX ст. Збірник філологічної Секції Н.Т.Ш. т. XVI, 1917 р.

12) З української драматичної літератури XVII—XVIII ст. Тексти й замітки. Памятки української мови і літератури Н.Т.Ш. т. VIII, 1930.

13) Мова „Регул“ і „Катехізму“ св. Йосафата Кунцевича. „Богословія“ 1927.

14) Перший Нікейський Собор у традиції старої України. „Богословія“ 1927.

15) Рукописи бібліотеки монастиря св. Онуфрія ЧСВВ. Львові.

16) Українські переклади й переспіви з Гете. Збірник на пошану 150-ліття уродин Гете. Вид. Н.Т.Ш. 1932 р.

17) Україна й Італія. Огляд взаємин до 1914 р. Збірник Комісії Заходо — Американознавства В.У.А.Н, 2

18) Крім цього поміщував ще численні розвідки, статті та рецензії з обсягу українського письменства по різних українських видавництвах, як „Зап. Н.Т.Ш.“; „Богословія“; „Зап. Ч.С.В.В.“; „Руслан“; „Діло“; „Шляхи“; „Стара Україна“; „Наша Школа“; „Літерат. Наук. Вістник“ і ін.

Кілька готових праць знаходиться тепер у друці, а 10 праць, переважно з обсягу українського письменства зі XVII—XX ст., є на викінченні.

О. Др. Андрій Ішак, — дійсний член-основник історично-правничої Секції.

Уродився 23. X. 1887 р. в Миколаєві над Дністром. Іспит зрілості зложив у гімназії в Стриї 1907 р. Богословію студював на університетах у Львові та Інсбруці. В 1914 р. досягнув ступінь доктора богослов'я на університеті в Інсбруці. В тому ж році рукоположений на священника, займав різні душпастирські посади; був полемим душпастирем (куратор). В 1918 р. реклямо-

ваний з війська став префектом Гр. Кат. Духовної Семинарії у Львові. Від 1919 р. займав знову різні душпастирські посади, а в 1923 р. обняв парохію Мільно, залозецького деканату. В 1928 р. покликаний до Богословської Академії у Львові, викладав догматику незєдиненого Сходу та канонічне право. В 1932 р. був іменований надзвичайним професором Богословської Академії.

Його наукові праці:

1) Уніонні і автокефальні змагання на українських землях від Данила до Ізидора. „Богословія“ тт. I, II, V (1923, 1924, 1927).

2) Погляд на дві найстарші томістичні школи. „Богословія“ 1929 р.

3) De Zacharia Kopystenskyj eiusque Palinodia. „Богословія“ 1930 і 1931 р.

4) Св. Августин і Схід. „Богословія“ 1931 р.

5) Рецензії з обсягу історичної, догматичної, схолястичної і патристичної літератур та публіцистичні статті в „Ниві“ з 1909, 1911, 1912, 1913, 1914, 1917 і 1918 рр. між якими „Йосиф Клейтген“ („Нива“ 1911, Ч. 14—15) та „Чи жив Христос“ („Нива“ 1912, Ч. 2—6) своїм рівнем перевищують звичайні публіцистичні статті та набирають характеру наукових розвідок. Замітні є теж дві полемічні статті з приводу брошури Rädltz-a: „Unter uns ohne Maske“ — а то: 1) „Знов на історичнім становищі“ („Нива“ 1912, Ч. 23—24) і 2) „Пришпилім“ („Нива“ 1913, Ч. 7—8), означені псевдонімом Бен-Хефез.

О. Др. Кирило Королевський, — дійсний член історично-правничої Секції від 1932 р. Перебуває постійно в Римі, є консультором св. Конгрегації для Східної Церкви, Комісії для підготовчих студій над кодифікацією східного церковного права (Commissio Cardinalitia pro studiis praeparatoriis Codificationis Orientalis), Комісії для призбирання джерел східного церковного права. Є визначним знавцем історії і обрядів східних Церков.

Деякі з його праць:

1) Histoire des Patriarcats melkites: t. II: La période moderne, première partie 1833—1835. Roma 1910; t. III: Les institutions: liturgie, hiérarchie, statistique, sources du droit canonique et organisation. Roma 1911.

2) Le Métropolitain André Szeptycky. Grotaferrata 1921 (найкраща суцільна біографія нашого Митрополита з висвітленням

умовин його пастирської, наукової та фільгенотичної (унійної) діяльності).

3) Les fonds Borghése et Barberini au Vatican. „Богословія“ т. IV, 1926.

4) L'uniatisme. „Irenikon“ Nr. 5—6, 1927.

5) В Codificazione Canonica Orientale, Fascicolo VIII, Roma 1932, появились такі його розвідки про джерела східнього церковного права:

a. Introduzione agli studi storici delle fonti

б. Disciplina bizantina — introduzione generale

в. Greci

г. Iugoslavi

г. Classification et valeur des sources connues de la discipline chaldéenne.

6) Крім цього опрацював багато артикулів, що торкаються історії Східних Церков в „Dictionaire d'Histoire et de Géographie ecclésiastiques“, що виходить в Парижі. Між артикулами з нашої церковної історії деякі розглядають діяльність Митрополита Ангеловича.

Епископ о. Др. Григорій Лакота, — дійсний член основник історично-правничої Секції від 1923 р.

Уродився 31. I. 1883 р., рукоположений на священика 1908 р., іменований перемиським єпископом-помічником 10. II. 1926 р., єпископські свячення одержав 16. V. 1926 р.

Деякі його праці:

Подруже право в новім кодексі церковнім. Жовква 1921 р.

О. Леонід Лужницький, — член-основник БНТ., дійсний член-основник історично-правничої Секції від 1923 р. та голова тої ж Секції від 1930 р.

Уродився 25. IV. 1869 р. в Сороцьку, скалатського повіту, з батька о. Миколи, пароха Сороцька і радника М. Консисторії, і матері Юлії з Рейтеровських. Іспит зрілости зложив в Тернополі 1897 р. Богословію студіював через два роки у Львові, а від 1889—1891 р. у Відні. Крім богословії цікавився історією української літератури і слухав у Львові викладів о. проф. Омеляна Огоновського, та історією, слухаючи у Відні викладів проф. Макса Бідінгера. Рукоположений 1893 р. на священика, працював як катихит спочатку в народній а опісля виділовій школі в Тернополі, а від 1894 — 1929 р. в українській академічній гімназії

у Львові. В 1924 р. іменований почесним крилошанином Митрополитою Капітули у Львові. В 1921 р. покликаний Митрополитом Ординарієм на катедру історії вселенської Церкви викладає цей предмет спочатку на богословському факультеті при Гр. Кат. Духовній Семинарії у Львові, а від 1928 р. на Богословській Академії.

Його популярно-наукові праці:

- 1) Нарис історії Церкви, 1898 р.
- 2) Оставьте дѣтей приходить къ Мнѣ — V частин (1900—1914) з окремою відбиткою в двох виданнях „І рік науки релігії“ (1900, 1909).
- 3) Малий Катехізм на основі церковного року, 1921 р.
- 4) Літургіка. Учебник для середніх шкіл, 1922 р.
- 5) Мала Літургіка. Учебник для віділових шкіл, 1922 р.
- 6) Догматика Католицької Церкви. Учебник для середніх шкіл, 1924 р.
- 7) Христ.-кат. Етика. Учебник для середніх шкіл, 1927 р. Тепер присвячує свою увагу історії всел. Церкви.

Епископ о. Др. Йоан Лятишевський, — дійсний член-основник історично-правничої Секції від 1923 р.

Уродився 17. X. 1879 р. в Богородчанах, з родичів Юліана й Анни Галавай. Вселюдну школу покінчив в Богородчанах, гімназію в Станиславові, а богослов'ю студіював у Львові, Фрайбургу (Швайцарія), Інсбруці та Відні. У Відні досягнув 1907 р. ступінь доктора богослов'я на основі предложенної праці „Унія флорентійська і її значіння для української Церкви“. По скінченню богословських студій викладав історію Церкви на богословському факультеті при Гр. кат. Духовній Семинарії в Станиславові. Дня 24. XI. 1929 р. зівстав іменований Апостольським Престолом станиславівським Епископом-помічником.

Оголосив друком:

- 1) Іпатій Потій і єго значіння для унії. Станиславів 1913 р.
- 2) Митрополит Андрій Шептицький як епископ станиславівський. „Богословія“ т. IV, 1926.

Тепер працює над підготовкою до друку недрукованого досі полемічного твору Йова Язьби з XIII ст., що стоїть в звязку з ліонською унією 1274 р.

О. Др. Василь Масцюх, — дійсний член-основник історично-правничої Секції від 1923 р.

Уродився 30. III. 1873 р. в Новівсі, повіт Новий Санч, з родичів Йосифа й Анни зі Заверач, рільників. Іспит зрілости зложив в Новім Санчі. Богословію студював на університетах у Львові і Відні; габілітувався на приватного доцента канонічного права на теологічному факультеті львівського університету. Рівночасно з богословськими студіями відбув на філософичнім факультеті львівського і віденського університетів студії з історичної групи, а опісля практичний правничий курс при Св. Конгрегації Собору в Римі. Спеціалізувався в канонічній праві. Набуте студіями знання побільшував пляновими подорожами, що їх відбув майже по всіх державах Європи й Малої Азії. В 1899 р. рукоположений на пресвитера перемиської Епархії займав різні церковні посади, а між іншими й посаду професора канонічного права й префекта студій в Духов. Семинарії в Перемишлі від 1903—1916 р., сповняючи рівночасно обовязок референта справ супружних, дисциплінарних та віри при Гр. Кат. Єпископській Консисторії. Був полемим душпастирем (куратор) від 1916—1919 р. Від 1919 р. є парохом в Горожанні великій, повіт Рудки.

Замітніші наукові праці:

- 1) De origine iuris patronatus realis in terris Polonicis (докторська дисертація).
- 2) Церковне право супруже. Перемишль 1910 р.
- 3) Принагідні розвідки, статті та рецензії в „Ниви“ та „Богослові“.

О. Северин Матковський, — дійсний член історично-правничої Секції від 1932 р.

Уродився 21. IX. 1861 р. в Горожанні великій, пов. Рудки, з родичів о. Павла, архідиякона гр. кат. Капітули в Перемишлі, і Людвики з Ганкевичів. Середню освіту набув в українській академічній гімназії у Львові, яку покінчив 1878 р. Богословію студював через три роки у Львові, а один рік в Перемишлі та покінчив її 1882 р. Опісля студював філософію на віденському університеті, а передусім словянську фільольогію, а також канонічне право до 1885 р., в яким то році був рукоположений на священника. Від того часу душпастирював в Перемишлі, опісля в Снятині аж до 1893 р., коли обняв парохію в Босирах, станицької епархії. Писав розвідки і статті до „Руслана“, „Діла“ „Свободи“, „Ниви“.

Замітніші з його праць:

1) Похвала або культ Пресв. Діви Марії в гр. кат. Церкві. „Нива“ 1932 р.

2) Три синодальні Архієреї. Львів 1932 р.

Тепер присвячує увагу справам Гр. кат. Церкви й українського духовенства та пише спомини з воєнного періоду.

Др. Ярослав Пастернак, — дійсний член історично-правничої Секції від 1932 р.

Уродився 2. I. 1892 р. у Хирові, пов. Старий Самбір. Батько його о. Іван був почесним крилошанином перемиської Капітули та куликівським деканом. Іспит зрілості зложив в Перемишлі в 1910 р., філософію студював на університетах у Львові (рр. 1910—1914), та в Празі на Карловому університеті (рр. 1922—1925), на пражському університеті досягнув ступінь доктора філософії з групи доісторичної та ранністоричної археології. В рр. 1923—1928 був асистентом Державного Археологічного Інституту в Празі. В ділянці археології працює тепер як директор Музею Наукового Т-ва ім. Шевченка (від 1. IV. 1928 р.), присвячуючи особливу увагу княжій добі, з особливим углядженням середньовічних християнських пам'яток. Для нав'язання їх із сучасними церковними пам'ятками займається одночасно й історичною, зокрема церковною археологією, маючи в тому теренову практику підчас археологічних дослідів на пражському Граді, якими кермував у рр. 1924—1928. Від 1932 р. викладає на Богословській Академії у Львові передісторичну археологію.

Наукові праці:

1) Антропометричні досліді над українським населенням полудневої жовківщини. Матеріяли до етнології, XIX—XX. Львів 1919.

2) Únětické sídliště ve Vysočanech. Památky Archeologické, XXXIII. Прага 1923.

3) Neolitické sídliště v Hnidousích. Ibidem, XXXIV, Прага 1925.

4) Podkarpatská Rus v mladší době kamenné. Niederlův Sborník. Прага 1925.

5) Звичаї та вірування в с. Зіболках, жовківського повіту. Матеріяли до етнології, XXI—XXII. Львів 1929.

6) Гальштатська культура Закарпаття в його природних межах. Записки Н. Т. Ш. том 100. Львів 1930.

7) Археологія жовківщини. „З минулого Жовкви“. Жовква 1930.

8) Praehistorická archaeologie na sovětské Ukrajině v letech 1925—1926. „Obzor praehistorický“, VII—VIII. Прага 1930.

9) Нововідкриті римські пам'ятки з Галичини і Волині. Записки Н. Т. Ш. том 151. Львів 1931.

10) Коротка археологія західно-українських земель. Львів 1932.

11) Перша бронзова доба в Галичині в світлі нових розкопок. Записки Н. Т. Ш. том 152. Львів 1933.

12) Halsztacki skarb bronzowy z Kelczewa na Polesiu. „Światowid“. Варшава 1933, XVI.

13) Крім цього писав ще розвідки до журналів „Slavische Rundschau“ I, Прага 1929 та „Життя і Знання“ ч. 49—50, Львів 1931.

О. Йосафат Іван Скрутень, ЧСВВ. — член-основник і перший секретар БНТ. і дійсний член історично-правничої Секції від 1927 р.

Уродився 24. II. 1894 р. з родичів Степана і Параскевії з Малицьких в селі Пархач, сокальського повіту. Гімназійну науку побирав у Львові та Бучачі, а покінчивши її вступив до Чину св. Василя В. У Чині покінчив василіянські humaniora й реторику в Крехові та Лаврові. Стислу схолястичну філософію студіював у Римі на папським Григоріянським університеті та в St. Gabriel (к. Відня). Внаслідок воєнних операцій повернувши в Галичину, студіював ще філософію та теологію через 4 роки в монастирі ОО. Василіян у Лаврові. Свої студії завершив академічним іспитом (examen ad gradum) із філософії та теології. Після покінчення студій навчав спочатку в василіянських школах, а опісля посвятився видавничо-редакційній та науковій праці, викладаючи ще в рр. 1929—1930 християнську філософію на Гр. кат. Богословській Академії. Через п'ять років редагував студентський журнал „Поступ“, співробітничав у „Ниві“, а в 1923 р. оснував науковий історичний журнал „Записки ЧСВВ“ („Analecta OSBM“) та редагує його й досі. Є також співробітником „Lexikon-y für Theologie u. Kirche“. В 1930 р. став дійсним членом Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові.

Його наукові праці:

1) Апостол унії. „Альманах українських богословів“. Львів 1923 р.

2) У чернечій келії. „Богословія“ IV, 1926.

3) Ісус Христос у життю і працях св. Григорія Назіянського. „Нива“, XVII, 1922.

4) Перший життєпис св. Йосафата. „Записки ЧСВВ“, I.

5) Крім цього поміщував розвідки й статті в „Місіонарі“ XVII, XXX, „Ниві“ XVI, XVII, „Поступі“ I, II, III, IV, V та „Записках ЧСВВ“ I, II, III, IV на теми філософічні, історично-церковні і суспільні, та десятки рецензій.

Тепер присвячує свою увагу історії Чину св. Василя Великого, філософічній kwestії про інстинкт звірят („De animarum instinctu disquisitio philosophica“ вже на викінченні), та праці над опрацюванням гасел з історії Церкви на Україні до *Słownik-a słowiańskich starożytności*, та „Ucrainica“ а зокрема „Basilianica“ в „Bessarione“ та „Revue d'histoire ecclésiastique“.

О. Петро Хомин, — секретар БНТ. від 6. III. 1928—25. XII. 1931 та дійсний член історично-правничої Секції від 1932 р.

Уродився 12. VII. 1890 р. в Підністриях, пов. Бібрка. Іспит зрілости зложив в академічній гімназії у Львові 1912 р. Богословію студював на університетах у Львові, Відні та моравським Берні; перебуваючи на еміграції цікавився також правом. В 1923 р. рукоположений на священника, душпастирював спочатку в сільських парохіях, а від 1924 р. душпастирює у Львові при церкві Преображення св. Спаса, сповняючи рівночасно обов'язки катихита в середніх школах. Від 1924—1930 р. працював в редакції „Богословії“, а від 1929 р. є відповідальним редактором станового журналу духовенства „Нива“.

Його наукові праці:

1) Церковне питання на Підкарпатській Русі. Релігійно-суспільна студія поміщена в „Ниві“ з 1922 р.

2) Митрополит Йосиф Велямин Рутський і його освітні змагання. „Богословія“ 1923 р.

3) Крім цього поміщував ще статті на теми історичні, церковно-суспільні, унійні та мистецькі в „Ниві“, „Богословії“ і інших часописах.

Др. Микола Чубатий, — дійсний член історично-правничої Секції від 1925 р.

Уродився 11. XII. 1889 р. в Тернополі з родичів Дмитра й Параскевії із Зарихтів. По зложенні іспиту зрілости в тернопільській гімназії в 1909 р. студював в рр. 1909—1913 богословію на теологічному відділі львівського університету. Потім студював ще на філософічних відділах університетів у Львові і Відні

та досягнув в 1917 р. на львівському університеті ступінь доктора філософії. В 1917 і 1918 рр. студював на правничім виділі львівського університету в історично-правнім семінарі проф. Бальцера історію права східно-слов'янських народів. Від 1918 р. є учителем середньої школи. В 1919 р. був покликаний на університет в Кам'янці на Поділля викладати історію українського права. В 1920—24 рр. викладав на правничім виділі українського університету у Львові історію українського права. Від 1927 р. викладає історію Унії української Церкви з Римом спершу на богословському виділі при Гр. кат. Духовній Семінарії у Львові, а від 1928 р. на Богословській Академії, на якій в 1930 р. був іменований надзвичайним професором.

Його розвідки і праці:

1) Змагання до релігійної Унії з Римом на Галицькій Русі в I чверти XIII в. „Альманах Укр. Богословів“. Львів 1913.

2) Іпатій Потій, київський митрополит. Львів 1913.

3) Hoffnungen der Union in der Ukraine. „Bonifatiuskorrespondenz“. Prag 1918/4—6.

4) Західна Україна і Рим в XIII в. Зап. НТШ. т. 123 і окремо.

5) Державний лад на Зах. Обл. У.Н.Р. в р. 1918/19. Львів 1921.

6) Державно-правне становище українських земель литовської держави під кінець XIV в. Зап. НТШ. том 134—5 і 144—145 (та окремо).

7) Про правне становище Церкви в козацькій державі. „Богословія“ 1925.

8) Literatur der ukrainischen Rechtsgeschichte im J. 1919—1929. „Przewodnik Hist.-Prawny“. Lwów 1930/II—IV.

9) L'histoire du droit en U.S.R.R. „Przew. Hist.-Prawny“. Lwów 1930/II.

10) Посмертний огляд наукової праці істориків проф. Рост. Лашенка („Przew. Hist.-Prawny“ 1930/I) та проф. Ст. Томашівського („Przew. Hist.-Prawny“ 1931/I).

11) До питання про початки української нації. „Діло“ 1931, ЧЧ. 15—19, 47—48.

Крім цього опрацював звиж 500 гасел в „Українській Заг. Енциклопедії“ з історії українського та церковного права та поміщував рецензії в „Богословії“, „Дзвонах“ і ін.

Др. Володимир Залозецький, — дійсний член історично-правничої Секції від 1932 р.

Уродився 16. VII. 1896 р. у Львові з батька Романа, що був професором політехніки у Львові, та Йосифи з Гуглевичів. Іспит зрілості зложив у Львові 1914 р. В рр. 1914 до 1919 студював на філософічному факультеті віденського університету історію мистецтва, археологію та історію. В 1916 р. скінчив однорічний курс в Інституті для досліду австрійської історії. В 1919 р. досягнув ступінь доктора на філософічному відділі віденського університету. В 1924 р. габілітувався на українським університеті в Празі. В 1926 р. був покликаний на катедру історії мистецтва на Українським Науковим Інституті в Берліні. Від 1929 р. викладає як покликаний надзвичайний професор християнську археологію та історію церковного мистецтва на Богословській Академії у Львові.

Його праці:

I. В українській мові:

- 1) Реставрація і стиль митрополичої палати при катедрі св. Юра у Львові. „Літер. Наук. Вістник“. Львів 1923 р.
- 2) Романські та готицькі будівлі на Підкарпатській Руси. — „Наук. Збір. Просвіти“. Ужгород 1924.
- 3) Історія малярства на Підкарпатській Руси. „Стара Україна“, 1925 р.
- 4) Замкова каплиця в Горянах. „Наук. Збір. Просвіти“. Ужгород 1926 р.
- 5) Софійський собор у Києві та його відношення до візантійської архітектури. „Analecta Ordinis St-i Basilii Magni“. Львів 1929/30.
- 6) Візантійський ренесанс у світлі новітніх дослідів. „Богословія“. Львів 1932.

II. В німецькій мові:

- 1) Studie zur figuralen Ausschmückung der Jagiellonenkapelle (Siegmundskapelle) in Krakau. „Belvedere“, 1925.
- 2) Bysantinische Provenienz der Sophienkirche in Kiew und der Erlöserkathedrale in Tschernihow. „Belvedere“, 1926.
- 3) Barocke und Gotische Holzkirchen in den Karpathenländern. Kristal-Verlag 1926.
- 4) Bysantinische Bauten auf dem Gebiet der Ukraine. „Jahrbuch für Kultur und Geschichte der Slaven“. 1927.
- 5) Stilhistorische Untersuchung der Monomachkappe. Sonderabdruck der „Abhandl. des Ukrainischen Wissen. Instituts“ in Berlin. Band I, 1928.

6) Zur Frage des bysantinischen Ursprunges der fünfschiffigen Kreuzkuppelkirche. „Byzantinische Zeitschrift“, Band XXVIII, 1929.

7) Die Barockarchitektur Osteuropas mit besonderer Berücksichtigung der Ukraine. „Abhandl. des ukrainischen Wissen. Instituts“, II, 1929.

8) Gotische Baukunst in Osteuropa. Sonderabdruck aus „Volkstum und Kulturpolitik“. Köln 1932.

9) Das geistige Leben der Ukraine in Vergangenheit und Gegenwart. „Deutschtum und Ausland“. Heft 28/29.

10) Niederländischer Einfluss auf eine Altarwand der osteuropäischen Barockmalerei. „Forschungen und Fortschritte“. Nr. 35/36, 1930.

11) Das Byzantinische Kunstgewerbe in der mittelalterlichen und spätmittelalterlichen Periode. „Wasmuths Kunstgewerbe aller Zeiten und Völker“, Band V.

12) Zur Geschichte der osteuropäischen christlichen Baukunst und ihrer Abhängigkeit von Ost- und Westrom mit besonderer Berücksichtigung der Ukraine. „Ukraine und die kirchliche Union“, 1930.

13) Geistesgeschichtliche Voraussetzungen der Unionsprobleme mit besonderer Berücksichtigung der Ukraine. „Ukraine und die kirchliche Union“, 1930.

III. В італійській мові:

1) Arte italiana in Polonia I, Nello scorcio del medio evo e nel Rinascimento. „Le Vie d'Italia“, 1929.

2) Arte italiana in Polonia II, Dal Barocco al Classicismo. „Le Vie d'Italia“, 1930.

IV. В еспанській мові:

El problema del Renacimiento bizantino y su relacion con el occidental. „Investigacion y Progreso“. Madrid 1930.

Викінчені праці:

„Die Sophienkirche in Konstantinopel und ihre Stellung in der Geschichte der abendländischen Architektur“ та „Огляд історії старохристиянського мистецтва“ чекають на свою чергу в друці.

Померли:

О. Др. Діонісій Дорожинський, — член-основник БНТ., дійсний член і перший голова історично-правничої Секції від 1923 р.

Уродився 31. VII. 1866 р., в Галичі, з родичів Володислава й Марії з Авдіковських. По зложенні іспиту зрілости в акаде-

мічній гімназії у Львові в 1885 р., студіював богословію на віденським університеті. В 1891 р., був рукоположений на священника і опісля учителював в середніх школах аж до 1922 р. В 1903 р., досягнув ступінь доктора богословії на віденським університеті. В 1906 р., викладав в заступстві пастирську богословію, а в 1907 р., спеціальну догматику на львівським університеті. В 1910 р., власним коштом видавав „Богословський Вістник“. Від 1920 р., викладав церковне право спершу на богословському відділі при Гр. кат. Духовній Семинарії у Львові, а від 1928 р. на Богословській Академії. На основі праці „Огляд джерел орієнтального церковного права“ предложив Ректорат Богословської Академії 17. VI. 1930 р., о. Др. Дорожинського до іменування надзвичайним професором канонічного права. — Дня 1. VII. 1930 р., помер в Мізуні, де був парохом.

Його праці і видання:

- 1) Історія Унії нашої гр. кат. Церкви, 1895 р.
- 2) Етика (по Др-у Шекліку) для гімназії, 1903 р.
- 3) Празничні картини гр. кат. Церкви, 1908 р.
- 4) Про священство св. Й. Золотоустого.
- 5) Св. Письмо про священника.
- 6) Катихизм св. Йосафата.
- 7) Регула св. Йосафата.
- 8) Зізнання свідків при каноніч. процесі св. Йосафата. „Богословія“ 1923 р.
- 9) Про процеси по новому кодексі канонічного права, 1923 р.
- 10) В справі кодифікації церковного права для гр. кат. Церкви. „Богословія“ 1925 р.

Др. Роман Ковшевич, — дійсний член історично-правничої Секції від 1927 р.

Уродився в Ярославі, над Сяном 1873 р. Іспит зрілости зложив у Львові 1891 р. По maturі студіював спочатку філософію на університетах у Львові та Відні, а опісля переписався на правничий віділ і 1898 р., досягнув ступінь доктора права. Ставши суддею не залишав наукової праці. В 1912 р., одержавши стипендію від австрійського міністерства, виїхав до Риму для поглиблення свого знання канонічного права. В 1919 р., перейшовши з Українською Галицькою Армією на Велику Україну, компетував о катедру церковного права в Кам'янці на Поділлі,

але розвій воєнних подій не дозволив здійснити його задушевного бажання. Від 1922—1925 рр. викладав на приватнім українським університеті у Львові через весь час його існування канонічне право. В 1930 р., покликано його, як надзвичайного професора канонічного права, до Богословської Академії у Львові, де вів семінар східного церковного права. Він брав живу участь в діяльності Богословського Наукового Товариства та Наукового Товариства ім. Шевченка як учений, що з замилюванням був відданий науці. Помер у Львові 3. III. 1932 р.

Наукові його праці:

1) Індуктивний метод в юриспруденції. Збірник Правничої Комісії Н. Т. Ш., т. I—II.

2) Погляд на українську канонічну літературу. „Богословія“ 1928 і 1929 рр.

3) De primis litibus Ucrainorum apud Romanam curiam iudicatis. „Богословія“ 1929 р.

Покійний лишив багато призбираного матеріалу до наукових праць, які ждуть ще на опрацювання та видання.

О. Іван Рудович, — член основник БНТ. і дійсний член історично-правничої Секції від 1925 р.

Уродився 1868 р. По скінченні гімназійної науки та богословських студій у Львові посвячуєся душпастирській праці, а передусім, як довголітній катихит, праці над українською молоддю. Як катихит не вдовольнявся він совісним сповненням свого обов'язку в школі, працював для молоді і поза школою, видаючи катихитичні підручники для народніх шкіл. Був теж визначним суспільним діячем, працюючи в культурних і станових товариствах, як „Народній Лічниці“; „Т-ві Ап. Павла“; „Т-ві Ап. Петра“; „Доставі“; „Урядничо-священничій Касі“ та „Бурсі ім. Митр. Шептицького“, якої головою був він до кінця свого життя. Цікавився передусім церковною минувиною, зокрема історією Унії. На ці теми писав він до „Богословського Вістника“, „Ниви“ та „Вогословія“. Помер у Львові 6. VIII. 1929 р.

Важніші з його наукових розвідок:

1) Унія въ львівскѣ епархіи. Львівъ 1900.

2) Кобринський Синод з 1626 р. „Богословія“ 1924 р.

3) Вступлення Митрополита Андрея Шептицького на Митрополичий Престіл у Львові. „Богословія“ 1926 р.

- 4) Мученича смерть св. Йосафата, її причини і наслідки. „Нива“ 1926 р.
- 5) Погляд на історію луцької єпархії. „Богословія“ 1927 р.

Практично-богословська Секція:

О. крилошанин Юліян Корнило Дзєрович, — член-основник БНТ., дійсний член-основник і перший секретар практично-богословської Секції від 1923 р., а від 1931 р. її голова.

Уродився 3. І. 1871 р. у Смільні, з родичів о. Ігнатія і Олександри з Шараневичів. Іспит зрілости зложив в II німецькій гімназії у Львові 1889 р. Богословію студював в рр. 1889—1893 на львівському університеті. Рукоположений на священика 1894 р. Від 1897 р. до 1919 р. сповняв обов'язок катихита в середніх школах спершу в Бродах, опісля в Бережанах, Стрії, Львові, а від 1919—1930 р. сповняв обов'язок спершу управителя, а відтак директора III державної учительської жіночої семінарії у Львові. В 1917 р. та спочатком 1918 р. викладав катихитику на львівському університеті, а від 1920 р. викладає катихитику й педагогіку спочатку на богословському виділі при гр.-кат. Духовній Семінарії у Львові, а від 1928 р. на Богословській Академії, якої надзвичайним професором був іменований в 1930 р. Був активним членом різних товариств, в яких займав нераз становище провідника, як напр. був головою Т-ва „Св. Ап. Павла“, Т-ва „Єдність“, „Учительської Громади“ у Львові, „Т-ва Катихитів“.

Наукові праці:

- 1) Катихитика. Накладом Богословської Академії. Львів 1930 р.
- 2) Катихитичні проповіді. 1906.
- 3) Цариця мая Марія. 31 наук на місяць май. Жовква 1908.
- 4) Крім цього писав багато статей і рецензій на книжки, які поміщував в „Посланнику“, „Ниві“, „Богословії“.

Писав теж популярно-наукові книжки, як: „Як то Русь ходила слідами Данила“. — Пропамятна книга першого руського паломництва у св. Землю. Львів 1907.

О. Др. Ярослав Левицький, — член-основник БНТ., дійсний член-основник практично-богословської Секції від 1923 р.

Уродився 3. V. 1878 р. в Пістині, станиславівської єпархії, з родичів Іполита і Ванди з Яремецьких. Іспит зрілости зложив

1896 р. в Коломиї. Через один рік студював право на черновецьким університеті, а опісля богословію на львівському університеті. Богословські студії покінчив в 1901 р., а ступінь доктора богословії осягнув на львівському університеті в 1917 р. Рукоположений в 1901 р. на священика, займав різні посади, а від 1907 — 1930 р. був спершу провізоричним а опісля сталим катихитом в гімназії (польській а опісля українській). В 1915 р. був арештований Росіянами. Від 1921 р. викладає пастирське богослов'є спочатку на богословським виділі при гр.-кат. Духовній Семинарії, а опісля від 1928 р. на Богословській Академії, якої звичайним професором зістав іменований в 1932 р.

Наукові праці:

1) Перші українські проповідники і їх твори. Праці Гр.-кат. Богословської Академії. Том VIII.

2) Теорія церковної вимови. Праці Гр.-Кат. Богословської Академії, Т. XI.

Крім цього написав кількадесять популярно-наукових книжок та брошур на теми релігійні, історичні та суспільні; редагував через десять років „Ниву“, через сім років „Основу“, через рік „Товариша“, через рік дневник „Нова Рада“; видавав кілька років бібліотеку „Ниви“, бібліотеку „Основи“, бібліотеку „Св. Ап. Павла“; співробітничав у періодиках: „Буковина“, „Руслан“, „Народнє Слово“, „Українське Слово“, „Діло“, „Нова Зоря“ та „Правда“. Дописував до „Молодої України“, „Богословського Вістника“, „Поступу“, „Богословії“ і „Записок ЧСВВ.“; переложив Св. Письмо Нового Завіту на українську мову.

О. Йосиф Схрейверс Ч. Св., Ізб. — Член-основник БНТ., дійсний член-основник практично-богословської Секції. Довголітній ігумен Чину св. Ізб. в Збоїсках; тепер займає пост Протоігумена бельгійської Провінції Чину Св. Ізбавителя. Є визначним аскетичним письменником світової слави.

У нас друковані його наукові праці:

1) Vie intérieure et rôle de St. Josafat Kuncevyč. „Богословія“ I, 1923.

2) Le double Principe Moteur de la Vie Spirituelle. „Богословія“, IX, 1931 (і окремою відбиткою).

О-Володимир Домет Садовський, — член-основник БНТ. і дійсний член практично-богословської Секції від 1925 р. та її голова від 1927—1931 р.

Уродився 1865 р., рукоположений на священника 1891 р. є парохом церкви Преображення Господнього у Львові. Опублікував на спілку з о. Др. Г. Костельником „День Тайної Вечері“. Нове пояснення. Львів 1928 р.

Др. Константин Чехович, — дійсний член практично-богословської Секції від 1932 р. та секретар БНТ. від 1931 р.

Уродився 21. V. 1896 р. в селі Хиринка, перемиського повіту, з родичів о. Володимира та Марії зі Згорлякевичів. Іспит зрілості зложив в українській гімназії в Перемишлі в 1914 р. В академічних рр. 1915/16—1917/18 студював богословію на львівському університеті, в рр. 1918—1920 служив як хорунжий в Українській Галицькій Армії, а від 1921—1926 р. студював філософію і словянську фільольогію на чеському університеті, та українську фільольогію і філософію на українському університеті в Празі. На чеському університеті в Празі зложив педагогічний іспит та досягнув ступінь доктора філософії та словянської фільольогії. В рр. 1926—1929 працював як асистент при Українським Науковим Інституті в Берліні, а в 1931 р. на основі праці про Олександра Потебню габілітувався на доцента словянської фільольогії на філософічному факультеті українського університету в Празі. Від 1931/32 р. викладає церковно-словянську мову та веде семінар словянської фільольогії на Богословській Академії у Львові як покликаний надзвичайний професор.

Наукові праці:

1) Олександр Потебня, український мислитель-лінгвіст. Праці Укр. Наук. Інституту, т. IV. Серія фільольог. кн. 1. Варшава 1931.

2) Йосиф Добровський і українська мова. „Slavia“, Praha 1930, т. IX, 4.

3) Іван Могильницький та Йосиф Добровський. „Богословія“, 1931, т. IX, кн. 1.

4) Популярно-наукові та інформативні статті і рецензії в журналах „Поступ“, „Літературний Науковий Вістник“, „Студентський Вістник“, „Дзвони“, „Jahrbücher für Kultur und Geschichte der Slaven“.

Свою увагу звертає тепер на ділянку церковно-словянської синтакси та розглядає архів рукописів Омеляна Огоновського.

Померли:

Епископ о. Др. Йосиф Боцян, — член-основник Б. Н.Т. і дійсний член-основник та голова практично-богословської Секції від 1923 р.

Уродився 10. III. 1879 р. в Буську, камінецького повіту, з родичів Івана та Юліяни Капій. Іспит зрілости зложив в Золочеві 1897 р. Богословію студіював на університеті у Львові, а від 1902 р., в часі сецесії українських студентів із львівського університету, в якій взяв активну участь як чільний провідник студентів богословії, на університетах у Відні та Інсбруці. Ступінь доктора богословії осягнув у Відні 1909 р. Рукоположений на священника 1909 р. займав він спочатку становище префекта Духовної Семинарії у Львові, а від 1910 р. становище ректора тої ж Семинарії. В 1914 р. супроводив арештованого Росіянами Митрополита Андрея Шептицького в подорожі в глибину Росії. Підчас цієї подорожі Впреосв. Митрополит Кир Андрей, на основі особливих повноважень від Апостольського Престолу, висвятив о. Др. Боцяна в 1914 р. в Києві в готелі „Контіненталь“ на луцького Епископа. Спочатком 1915 р. повернув о. Боцян (подію висвячення на Епископа держано тоді в тайні) з Курська до Львова з листами від Митрополита до львівських священників та деяких світських осіб. Та 18 лютого 1915 р. його арештовали Росіяни і wraz з іншими арештованими Українцями вислали на Сибір до Минусинська, єнісейської губернії. Щойно з весною 1917 р. повернув Епископ Боцян до Львова та зараз став навіязувати контакт з вірними своєї луцької Епархії і підготовляти унійну акцію, яка вже тоді була утруднена тому, що луцька Епархія находилася в області воєнного терену; коли північно-західні українські землі, а з ними і територію луцької Епархії, заняла Польща, стала унійна праця Епископа Боцяна неможливою, бо Епископ Боцян був приневолений перебувати у Львові, поза своєю Епархією, до якої доступ був йому унеможливлений. В 1926 р. іменував його Апостольський Престіл львівським Епископом-помічником. Помер 21. XI. 1926. р. Епископ був визначним знавцем історії обрядів нашої східної Церкви.

Його праці:

1) De modificationibus in textu slavico liturgiae S. Johannis Chrysostomi. Romae 1908.

2) Віднайдення і розпізнання мощів св. свщмч. Йосафата Кунцевича. „Богословія“ 1923, кн. 3—4.

3) О. пралат Ізидор Дольницький, духовний отець, літургіст і піснотворець. „Богословія“ 1924, кн. 2—3 (ця праця вдруге видана як V том Аскетичної Бібліотеки Духовної Семинарії у Львові, з доповненнями та за старанням о. Др. Йосифа Сліпого в 1923 р.).

4) Пастирські листи Митрополита Андрея. „Богословія“ 1926 кн. 1—2.

5) Переклад твору Томи Кемпійського „Наслідування Христа“ 1921 р. (Друге видання зладжене о. Др. Йосифом Сліпим вийшло у Львові 1930 р. як III-IV том Аскетичної Бібліотеки).

6) Крім цього поміщував статті на актуальні церковні теми в „Ниві“ та рецензії в „Богословії“.

О. пралат Ісидор Дольницький, член — основник БНТ. та дійсний член — основник практично-богословської Секції від 1923 р.

Уродився 21. II. 1830 р. в Залізцях Нових, брідської землі з родичів о. Івана, пароха Залозець, та матері Еви. Гімназійну науку побирав в Тернополі через 2 роки; а в 1845 р. вислав його Митрополит Михайло Левицький на науку й виховання до Риму, до грецької колегії св. Атанасія. По скінченні гімназійних наук студіював він богословію на університеті Пропаганди в Римі. По скінченні богословських студій повернув він до Галичини в 1856 р. Того ж року рукоположений на священика, душпастирював він у Львові при архикатедральнім храмі св. Юра. В 1857 р. після його Кардинал Левицький до Риму в цілі обняття обов'язку вчителя обряду й співу гр.-кат. Церкви серед питомців-Українців, що виховувалися тоді в грецькій колегії Св. Атанасія. На цьому становищі позістав він до 1877 р. в яким повернув до краю, щоби обняти обов'язки духовника Генеральної Семинарії у Львові, займаючись пильно студіями обрядів Східньої Церкви та історією гр.-кат. Церкви. При вирішуванні канонізації св. священомученика Йосафата був він одним з трьох постуляторів (т. є оборонців канонізації). На становищі духовника й вчителя обрядів у львівській Генеральній Семинарії остав він до кінця свого життя, т. є. до 1924 р., з кількालітньою перервою в часі воєнного лихоліття та перервою в останніх літах свого життя з причини недуги. О. Дольницький був одним з активних учасників Львівського Синоду 1891 р., який вложив багато своєї праці й труду в підготовку постанов того ж Синоду; його ж твором є передусім артикул IV — „О всенароднім почитанню Бога“ — поміщений в „Чин-Десятиліття БНТ.

ности і рѣшеня руского провінціального Собора въ Галичинѣ...". Львів 1896 р. В житті нашої Церкви визначився він як духовник, фаховий знавець обрядів, обрядовий законодавець та піснотворець. Помер у Львові 22 березня 1924 р.

Його праці:

- 1) О священних обрядах Гр.-кат. Церкви, 1880.
- 2) Брацтво Воведенія П. Богородицѣ въ Сѣменищи Львовско-Рускомъ и Начеркъ житя П. Богородицѣ при Храмѣ Іерусалимскомъ зъ ѡдповѣдными поученями моральными для членѡвъ Брацтва. Текстъ рускій зъ переводомъ латинскимъ". Львів 1895.
- 3) Аскетика, 1897 (літографована праця).
- 4) Типікъ Церкве руско-католическїя". Львів 1899.
- 5) Підручник церемоній для питомців семинаря духовного до приличного usługованя в богослуженнях так семинарских, як і архієрейских з додатком кількох питань о скороченім правилі церковнім, 1907.
- 6) Невиданими остались досі рукописи „Устави всіх літургій обряда нашого“, 1919; „Церемонії священника на богослуженнях без діякона“, а рукопис обрядів у трьох сшитках пропав в часі війни в 1914 р., коли о. Дольницького арештовано й інтерновано в Талергофі. Затрачений рукопис до певного ступеня мали заступити літографовані видання для ужитку питомців „О священних обрядах руско-кат. Церкви“, що їх всіх було шість, а останнє зроблене було в 1900 р.
- 7) о. пралат Дольницький є крім того автором кількох акафістів та богослужень.

О. Др. Спирідон Кархут, — член-основник БНТ., дійсний член-основник практично-богословської Секції від 1923.

Уродився 30. IX. 1869 р. в Новосілці Костюковій, станиславівської єпархії, з родичів о. Василя і Валерії з Курбасів. По зложенні іспиту зрілости в 1887 р., студіював богословію на львівськiм університеті в рр. 1887—1891. В 1892 р. був рукоположений на священника. До 1898 р. душпастирював, а в рр. 1899—1903 студіював на філософічнiм виділі львівського університету, на якому осягнув ступінь доктора в 1914 р. Від 1898 р. учив в державних гімназіях класичної філології. Від 1921 до 1931 р. викладав церковно-словянську мову спочатку на богословському виділі при гр.-кат. Духовній Синагоді, а від 1928 р.

на Богословській Академії, на якій габілітувався в 1928 р. на основі праці „Грамматика української церковно-словянської мови“, та по предложенні нової праці „Нове видання Служебника“ був іменований в 1929 р. звичайним професором. Помер 17 березня 1931 р.

о. Л. Г.

3. ВИДАВНИЧА ДІЯЛЬНІСТЬ Б.Н.Т.

(в часі від 16. XII. 1923 до 6. VI. 1933).

Богословське Наукове Товариство у Львові в часі обнятім цією хронікою видавало:

- 1) почавши від 1923 р. науковий тримісячник „Богословія“;
- 2) „Видання Богословії“;
- 3) „Праці БНТ.“

Журналу „Богословії“ вийшло 10 томів і 2 книги 11-того тому. Кожний том має пересічно 300 сторін. У виданих досі тьмах напечатано 84 розвідок і статей з різних ділянок богословських і з богословією споріднених наук; з них 56 розвідок і статей було присвячених темам, що торкаються безпосередньо історії і дисциплін українсько-католицької Церкви, а 28 розвідок і статей присвячено загальним темам. Список тих розвідок і статей подається нижче. — Окрім цього обговорено в них 57 вибраних питань, та рецензовано 276 праць з різних ділянок науки.

„Видань Богословії“ вийшло 14 чисел.

„Праць БНТ.“ вийшло 5 томів.

4. РЕЄСТР РОЗВІДОК І СТАТЕЙ ПОМІЩЕНИХ В „БОГОСЛОВІЇ“.

А. Розвідки й статті уміщені в „Богословії“,

що торкаються українського народу й української католицької Церкви:

1. *Еп. Др. Йосиф Боцян* — Віднайдення й розпізнання мощів св. свщмч. Йосафата Кунцевича 1915-1917 р. (т. I, ст. 284—318).
2. О. Пралат Ісидор Дольницький, духовний отець, літургіст і піснотворець (т. II, ст. 118—195).
3. Пастирські Листи Митрополита Андрея (т. IV, ст. 94—149)

4. *Бавмзартен* — Св. Володимир і хрещення Руси (т. VIII, 238—250; т. IX, 107—140).
5. *Микола Вороний* — Портрети Митрополита Андрея (т. IV, ст. 198—205).
6. *P. Dr. Th. T. Haluščynskyj, OSBM* — De ucrainis S. Scripturae versionibus (т. III, ст. 218—225; 309—319).
7. *P. Michel d'Herbigny, S. J.* — La première entrevue de Métropolitte André avec son Eminence le Cardinal Mercier (т. IV, ст. 85—87).
8. *Др. Я. Гординський* — Мова „Регул“ і „Катехізму“ св. Йосафата Кунцевича (т. I, ст. 241—260).
9. Перший нікейський собор у традиції старої України (т. VI, ст. 18—55).
10. *о. Др. Мирон Горникевич* — О. Др. Йосиф Боцян, вязень царської Росії (т. V, ст. 83—108).
11. *Бр. Й. Г.* — Відвідини Америки митр. Андрієм Шептицьким в 1910 р. (т. IV, ст. 170—197).
12. *Бр. Й. Г.* — Відвідини незєдинених архієреїв у Митр. Андрея Шептицького (т. VII, ст. 16—27; 103—110).
13. *о. Юліан Дзерович* — Митрополит — Меценат (т. IV, ст. 66—77).
14. Огляд письменської діяльности еп. Йос. Боцяна (т. V, ст. 121—136).
15. Автономія і гетерономія у вихованні (т. XI, ст. 111—125).
16. *Д. Дорошенко* — Спомини про перебування Митрополита Андрія Шептицького в Росії за часів війни (т. IV, ст. 56—65).
17. *Вячеслав Зайкин* — Систематизація історії української філософії (т. IX, ст. 235—256; 356—373).
18. *о. Др. А. Ішак* — Уніонні і автокефальні змагання на укр. землях від Данила до Ізидора (т. I, ст. 17—41; II, ст. 297—309; V, ст. 30—38; 151—160).
19. *De Zacharia Kopystenskyj eiusque Palinodia* (т. VIII, ст. 161—169; IX, 64—106; 219—234; 335—356; X, 7—26; 101—133).
20. *о. Др. Сп. Кархут* — Нове видання Служебника (т. VII, ст. 137—170).
21. *Др. Р. Ковшевич* — Погляд на українську канонічну літературу (т. VI, ст. 7—35; 199—227; VII, 28—37).
22. *De primis litibus Ucrainorum apud Romanam Curiam iudicatis* (т. VII, ст. 129—136).
23. *о. Прал. Л. Куніцький* — О. Др. Й. Боцян як Ректор Духовної Семинарії (т. V, ст. 78—82).

24. о. Др. В. Лаба — Зглядна чи безглядна правда в св. Письмі (т. V, ст. 231—239).
25. Др. К. Левицький — З національної діяльності Митрополита Андрея графа Шептицького (т. IV, ст. 41—44).
26. Володимир Левицький — Церковне судівництво в церковних уставах XI і XII віку (т. VIII, ст. 119—131; 219—237).
27. о. Василь Лициняк — Товариство „Захист ім. Митроп. Андрія для сиріт“ у Львові (т. IV, ст. 78—84).
28. В. Луцкевич — Мітрапаліт Шептицькі і беларускі рух (т. IV, ст. 45—48).
29. о. Др. І. Лятишевський — Митрополит Андрій Шептицький як Єпископ Станиславівський (т. IV, ст. 231—235).
30. о. Василь Матвієйко — Еп. Й. Боцян на холмській і волинській Україні 1917 р. (т. V, ст. 109—120).
31. Dr. B. Masciuch — De hostiis liturgicis in provincia Haliciensibus Graeco-Rutheni, quid ad leges censendum sit [т. VI, ст. 1 (193)—6 (198)].
32. Др. В. Масцюх — Про заручини в Галицькій Провінції (т. VII, ст. 227—234).
33. Др. Яр. Пастернак — Коротка археологія західно-українських земель (т. X, ст. 38—79; 147—164; 229—257).
34. В. Пещанський — Дещо про українські і великоруські ікони (т. III, ст. 320—326; IV, 267—282).
35. Рії РР. XI — Epistola enc. in natali CCC. S. Josafat Kuncevyč (т. I, ст. 207—216).
36. Волод. Рижевський — Зїзд українських владик у Львові в р. 1629 (т. VI, ст. 161—173).
37. о. Ів. Рудович — Кобринський Синод 1626 р. (т. II, ст. 1—27; 196—212).
38. Вступлення Митрополита А. Шептицького на митрополичий престол у Львові (т. IV, ст. 216—230).
39. Еп. Йосиф Боцян як громадянський діяч (т. V, ст. 137—142).
40. Погляд на історію Луцької Епархії (т. V, ст. 142—150).
41. Володимир Січинський — Вежа і дім Корнякта у Львові (т. X, ст. 287—311).
42. о. Йосафат Скрутенъ, ЧСВВ — У чернечій келії (т. IV, ст. 27—40).
43. о. Др. Й. Сліпий — Про молодечий вік нашого Митрополита (т. IV, ст. 6—26).
44. Кілька дат з першої половини життя луцького Єпископа Йос. Боцяна (т. V, ст. 65—77).

45. о. *Адам Солодох* — Митрополит Шептицький і уніоністичні змагання на Білій Русі (т. IV, ст. 88—93).
46. о. *А. Станкевич* — Мой успамін аб Мітрапаліту Андрею Шептицьким (т. IV, ст. 49—50).
47. *P. J. Schryvers, OSSR.* — Vie intérieure et rôle de St. Iosafat Kuncevyč (т. I, ст. 217—240).
48. о. *Йосиф Схрейверс, Ч. св.* Изб. — Основання Чина оо. Редemptористів схід. обряду (т. IV, ст. 51—55).
49. *Др. Константин Чехович* — Іван Могильницький та Йосиф Добровський (т. XI, ст. 51—61).
50. *Др. М. Чубатий* — Про правне становище Церкви в козацькій державі (т. III, ст. 19—53; 181—203).
51. *Митроп. Андрей Шептицький* — Промова на свят. відкриттю Греко-Кат. Богослов. Академії (т. VIII, ст. 1—4).
52. о. *Др. Климентій Шептицький, ігумен Студ.* — Митрополит Андрей і обновлення східної чернечої традиції (т. IV, ст. 150—163).
53. *Іван Штитковський* — Рід і герб Шептицьких (т. XI, ст. 97—100 — дальший тяг слідує).
54. *Др. В. Шурат* — Найстарші образи і власноручне письмо св. свщмч. Йос. Кунцевича (т. I, ст. 195—206).
55. о. *П. Хомин* — Митрополит Андрій Шептицький як Апост. Візитатор для Українців в полудневій Америці (т. IV, ст. 206—215).
56. Свято відкриття Гр.-Кат. Богословської Академії у Львові (т. VIII, ст. 42—49; 197—218).

Б. Розвідки й статті уміщені в „Богословії“

на загальні теми:

1. о. *Др. В. Василук* — Про літургію св. Івана Золотоустого (т. IV ст. 283—295; 357—367; т. V, ст. 20—29; 197—230).
2. *Др. Л. Глинка* — Становище Католицької Церкви до цивільних супруж і розводів та новий проєкт польської Кодифікаційної Комісії (т. X, ст. 27—37).
3. *Dr. Leo Hlynka* — De potestate episcoporum nec non praerogativis metropolitanae potestatis in bona ecclesiae temporalia in Oriente novem primis saeculis. Dissertatio canonico-historica (т. X, ст. 263—284; XI, 1—50).
4. о. *Др. Мирон Горникевич* — Загинення на війні як перешкода одружіння в історії канонічного права (т. II, ст. 310—323).

5. о. проф. Др. Діонисій Дорожинський — Огляд жерел церковного права на Сході в першому періоді до Медіолянського едикту 313 р. (т. IX, ст. 1—48).
6. *Venceslaus Zaïkyn* — L'organisation juridique de l'archevêché d'Okhrid dès sa fundation jusqu' á la conquête de la péninsule de Balkans par les turcs. (т. XI, ст. 90—96).
7. *Володимир Залозецький* — Византійський ренесанс у світлі новітніх дослідів (т. X, ст. 134—146).
8. о. Др. *Андрій Ішак* — Св. Августин і Схід (т. IX, ст. 49—63).
9. *Др. Роман Ковшевич* — Правна суть Конкордатів (т. III, ст. 204—217).
10. *Cirillo Korolevskij* — Les fonds Borghése et Barberini an Vatican (т. IV, ст. 164—169; 257—266; 343—356).
11. о. Др. *Г. Костельник* — Теорія Айнштейна (т. I, ст. 42—66; 114—143).
12. Границі всесенної (т. II, ст. 28—50; III, ст. 54—90).
13. Das Prinzip der Identität Grundlage aller Schlüsse (т. VII, ст. 1—15, 64—102).
14. Ordo logicus (т. IX, ст. 201—218; 314—334).
15. Поняття матерії в старинних атомістів і в нинішній фізиці (т. X, ст. 305—311).
16. *Dr. Arturus Landgraf* — Partes animae norma gravitatis peccati. Inquisitio dogmatico-historica (т. II, ст. 97—117, 265—296).
17. *Dr. Nicolaus Rusnak* — De C. I. C. respectu ad codificat. iuris ecclesiae catholicae orientalis (т. VIII, ст. 5—22, 81—118).
18. *Павло Савчук* — Причинки правовірности Кирила Люкаріса (т. VIII, ст. 23—41).
19. *P. Joseph Schrijvers, C. SS. R.* — Le double Principe Moteur de la Vie Spirituelle (т. IX, ст. 177—200; 298—313).
20. *Dr. J. Slipyj* — De amore mutuo et reflexo in processione Spiritus S-i explicanda (т. I, ст. 3—16; 97—113).
21. De valore S. Thomae Aquinatis pro Unione eiusque influxu in theologiam orientalem (т. III, ст. 1—18).
22. о. Др. *Й. Сліпий* — Св. Тома з Аквіну і схоластика (т. III, ст. 91—116; 226—229; 278—308).
23. Num Spiritus Sanctus a Filio distinguatur, si ab eo non procederet? (т. V, ст. 2—19; VI, 1—17).
24. Папа Пій XI (1879—1929) (т. VII, ст. 205—208).
25. Directiones quaedam progressum theologicum in Oriente spectantes (т. VII, ст. 209—226).
26. Петроградський Синод 1917 (т. X, ст. 289—297).

27. о. Др. Й. Сліпий — Реформа Богословських Студій (т. IX, 97—100).
28. Dr. M. Schmaus — Kykeley, cuiusdam adhuc ignoti auctoris angl. ineunte saec. XIV flor. q. de coop. div. (X, 193—228).

5. ВИДАННЯ „БОГОСЛОВІЇ“.

1. Dr. Theod. T. Haluščynkyj, OSBM — De ucrainis S. Scripturae versionibus (p. 22, 8°).
2. Dr. Leo Hlynka — De potestate episcoporum nec non praerogativis metropolitanae potestatis in bona ecclesiae temporalia in Oriente novem primis saeculis (p. 74, 8°).
3. о. Др. Сп. Кархут — Нове видання Службеника (ст. 34, 8°).
4. о. Др. Г. Костельник — Границі вселенної (ст. 61, 8°).
5. Ordo logicus (ст. 44, 8°).
6. Dr. A. Landgraf — Partes animae norma gravitatis peccati (p. 54, 8°).
- 7-8. Др. Ярослав Пастернак — Коротка археологія західно-українських земель (ст. 94 + XVII таблиць, 8°).
9. P. Joseph Schrijvers, CSSR — Le double Principe Moteur de la Vie Spirituelle (p. 40, 8°).
10. Володимир Січинський — Вежа і дім Корнякта у Львові (ст. 20 + VI таблиць).
11. о. Др. Й. Сліпий — Св. Тома з Аквіну і схоластика (ст. 76, 8°).
12. Dr. Jos. Slipyj — De amore mutuo et reflexo in processione Spiritus S. explicanda (p. IV. + 29, 8°).
13. Num Spiritus Sanctus a Filio distinguatur, si ab eo non procederet (p. 36, 8°).
14. Dr. Schmaus — Kykeley, cuiusdam adhuc ignoti auctoris angl. ineunte saec. XIV flor. q. de coop. div. (p. 38, 8°).

6. ПРАЦІ БОГ. НАУК. ТОВАРИСТВА.

- T. I. Св. свщм. Йосафат Кунцевич — Матеріяли і розвідки з нагоди ювілею. Зібрав о. Др. Й. Сліпий. Ст. 261, 8°.
- T. II. Dr. Jos. Slipyj — De principio spirationis in SS-Trinitate. P. VIII + 120, 8°.
- T. III. о. Др. Спіридон Кархут — Граматика української церк.-слов. мови. Ст. XIX + 284, 8°.
- T. IV-V. Аскетичні твори св. Отця нашого Василя Вел. Ст. XVI + 490, 8°.

IV

РЕПРЕЗЕНТАТИВНІ ВИСТУПИ

РЕПРЕЗЕНТАТИВНІ ВИСТУПИ Б.Н.Т.

Кожночасна Рада БНТ. серед праці над його розвитком не занедбувала й репрезентативних виступів Товариства. З нагоди ювілеїв праці та діяльності різних, а передусім українських, учених, діячів та установ — Рада в імені Т-ва спішила з привітаннями й побажаннями. І так в 1923 р. поспішила вона з привітом і побажаннями для Наук. Тов-а ім. Шевченка у Львові з нагоди 50-літнього ювілею його існування.

В 1924 р. відпоручник Ради БНТ. зложив побажання з нагоди 80-ліття уродин і подякував за визначну письменську богословську працю о. Мітрагові Ол. Бачинському, голові філософічно-догматичної Секції Б.Н.Т.

300-літній ювілей св. свщмч. Йосафата Кунцевича БНТ. ушановало святочною Академією, (відсвяткованою 15. II. 1925 р.), та посвятою життю і пам'яті св. Йосафата першого тому праць БНТ. п. з.: „Св. свщмч. Йосафат Кунцевич. М'ятеріяли і розвідки з нагоди ювілею“.

25-літній ювілей вступлення на Митрополичий Престол Митрополита Андрея Шептицького відсвяткувало БНТ. святочною Академією 28. II. 1926 р., уладженою на спілку з Духовною Семінарією, а крім цього Т-во присвятило життю і діяльності Митрополита 1—2 книгу „Богословії“ з 1926 р.

Пам'ять покійного луцького Єпископа Преосв. Йосифа Боцяна, що помер 21. XI. 1926 р., вшанувало БНТ. присвятою його життю і діяльності 2—3 кн. „Богословії“ з 1927 р.

З привітаннями і побажаннями поспішила Рада БНТ.:

Дня 9 VII. 1928 р. — з нагоди 100-літнього ювілею існування заведення ім. Осолінських.

Дня 5. XI. 1928 р. — з нагоди 60-ліття і 35-ліття наукової праці проф. Др. Кирила Студинського.

Дня 15. I. 1931 р. — з нагоди 30-ліття наукової та громадської праці Др. Зенона Кузелі.

Дня 6. XII. 1931 р. — з нагоди 40-ліття наукової праці акад. Др. Василя Щурата.

Дня 14. V. 1932 р. — з нагоди першого конгресу українських інженерів.

Дня 10. X. 1932 р. — з нагоди 60-літнього ювілею Богдана Лепкого.

На важніші Зізди Рада БНТ. висилала свого відпоручника, коли вже не з окремим рефератом, то бодай з привітом, о скільки посторонні чинники не стали тому на перешкоді. Відпоручники БНТ. взяли участь в таких Зіздах й Конгресах:

1) Унійнім Конгресі на Велеграді в 1927 р., на якому відпоручник БНТ. о. Др. Дорожинський виголосив привіт від Товариства;

2) Унійнім Конгресі для орієнтальних студій в Празі в 1929 р., на якому голова Тов-а, о. Др. Йосиф Сліпий виголосив реферат: „Directiones quaedam progressum theologicum in Oriente spectantes“.

3) Унійнім Конгресі на Велеграді в 1932 р., на якому голова Тов-а, о. Др. Йос. Сліпий, що репрезентував рівночасно Богословську Академію у Львові, виголосив реферат: „De septenario numero sacramentorum uti vinculo unionis et conservationis fidei“;

4) Українським Науковим Зізді в Празі в 1932 р., на якому відпоручник БНТ. Др. Константин Чехович передав привіт від Товариства.

Крім цього відпоручники БНТ. брали участь в унійних конференціях в Пінську в 1931, 1932 і 1933 рр.

о. Л. Г.

Бібліотека
АН УРСР

КНИГОЗБІРНЯ
„СТУДІОН“
у Львові

З М І С Т

I Генеза	5—14
--------------------	------

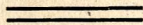
II Організаційна діяльність	15—42
---------------------------------------	-------

1. Важніші рішення Загальних Зборів і засідань Ради	17
2. Члени Ради й Контрольної Комісії	21
3. Звичайні члени	24
4. Добродії	29
5. Бібліотека	30
6. Касовий звіт	36

III Наукова й видавнича діяльність	43—88
--	-------

1. Наукові Збори й засідання Секцій	45
2. Почесні й дійсні члени	48
3. Видавнича діяльність	83
4. Реєстр розвідок і статей „Богословії“	83
5. Видання „Богословії“	88
6. Праці Богословського Наукового Товариства	88

IV Репрезентативні виступи	89—92
--------------------------------------	-------

2 руб 76 коп
(1986)

РД 364

~~096.~~

БОГОСЛОВСЬКЕ
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО

У Л Ь В О В І
В ПЕРШІМ ДЕСЯТИЛІТТЮ
СВОГО ІСНУВАННЯ
(1923—1933)

ОПРАЦЮВАЛИ

о. ДР. ЛЕВ ГЛИНКА — ДР. КОНСТАНТИН ЧЕХОВИЧ

DE UCRAINORUM SOCIETATIS
SCIENTIFICAE - THEOLOGICAE

LEOPOLI
PRIMO DECENNIO PERACTO

(1923—1933)

AUCTORIBUS

Dr. LEONE HLYNKA — Dr. CONSTANTINO ČECHOVYČ

Л Ь В І В

1934

LEOPOLI

НАКЛАДОМ ТОВАРИСТВА

SUMPTIBUS SOCIETATIS